

๔๔

คติช่วยชาติ

คติพุทธเจ้าประกอบความพากเพียร slab ๓ หน

คราวนี้เป็นคราวประวัติศาสตร์
ของเรานี่ที่พี่น้องชาวไทยได้ช่วยชาติของ
เราเอง จึงไม่ควรที่จะอ่อนแอกัน ต้องเด็ด เด็ด
ทุกอย่าง เด็ดเพื่อดีไม่เป็นไร เอ้า เด็คลงไป

ผลแห่งการเด็ด พุทธเจ้าทรงเป็น
ตัวอย่างมาแล้ว สlab ๓ หน มาประกาศ
กี่ครั้งกี่หน นี่เพื่อเป็นคติตัวอย่างแก่พี่น้อง

ชาวไทย เด็ดหรือไม่เด็ด ทรงสlab ประกอบความพากเพียรถึงขั้นสlab
ถ้าไม่พื้น ตาย สlabแล้วก็เรียกว่า ๙๙% จากนั้นก็ตาย ๑๐๐% ก็ต้องตาย
นี่ล่าสุดดาวน์โหลดของพี่น้องชาวไทยเรา ท่านเด็ดขนาดไหน แล้วผล
เป็นเครื่องตอบแทนพระองค์ เป็นยังไง ศาสดเอกของโลก นั่นฟังซึ
นี่ล่าเด็ดดีเด็ดเลิศ ต้องดีเลิศอย่างนี้

นี่เราก็เด็ดเพื่อชาติไทยของเรา ต้องพยุงขึ้นเรื่อยๆ ด้วยอำนาจ
แห่งความเด็ดขาดทุกอย่าง ต้องเอาจริงเอาจังนะ ทำเหลาๆ แหลกๆ
ยิ่งแบบໄอ่อเต่าหัวหดอยู่ในกระดอง ดูไม่ได้นะ ชาติไทยของเรา เข้ากับ
ศาสนาไม่ได้เลย ศาสนานี้ว่าตรงไหน เหตุผลตรงไหน พุ่งเลย เด็ด
นั่นเรียกว่า ศาสนา

ศาสนาไม่ใช่อ่อนแอนะ ความอ่อนโยนต่อศีลต่อธรรม ถูกต้อง
แต่ความอ่อนแอนเพื่อศีลเพื่อธรรม ไม่ถูกต้องเลย ต้องให้เด็ด
ถึงคราวเด็ด ต้องเด็ด พุทธเจ้าทรงสlabถึง ๓ หน นี่เป็นคติ
ตัวอย่างอันดีมาก สำหรับพวกรากทั้งหลาย ที่จะต้องยึดเป็นคติตลอด
วันตาย อย่าปล่อยวาง ความเด็ดเพื่อความดีทั้งหลาย นี่เรียกว่า
เด็ดเพื่อดี อันนี้เราก็เด็ดเพื่อช่วยชาติไทยของเราทุกคนๆ

ชาติไทย ชาติมดแดง

ชาติไทยเราเป็นชาติมีศาสนะ มีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ มีการเก็บการรักษา ไม่ใช่เรื่องสุรุ่ยสุร่าย อันนั้นเรื่องโจรเรื่องมาร เรื่องภัยเรื่องเวร เรื่องมหาภัยที่จะมาทำลายชาติไทยของเรา การเก็บ การรักษา การระมัดระวัง การต่อต้านในสิ่งไม่ดีทั้งหลาย เป็นเรื่อง ของชาติไทยทั้งชาติ ให้พากันคิดให้ถึงใจทุกคน ให้ใหญ่เต็มตัวทุกคน ในการที่จะรักษาสมบัติของชาติเรา พร้อมกับชีวิตของชาติไทยเรา อย่างนั้นถึงถูกต้อง อย่าไปทิ้งให้คนนั้นคนนี้ ไม่ถูก แบบไม่เอาให้ นั่นจะมันแหน่ๆ ชาติไทย ถ้าเป็นอย่างนั้นจะมันแหน่ๆ ให้เอาเหมือนอย่าง มดแดงอยู่ในรังมัน นั่นซิ เอา ไปทดลองก็ได้เดี๋ยวนี้.. มดแดง ถ้าเราอยากรู้สึกว่ามีอยู่ในรังมัน อยู่รังไหนก็ตาม... มดแดง เอาเมื่อ จ่อเข้าไปลองดูซิ

เราเคยทำมาแล้วนะนี่ ไม่ได้มานะ ไม่ได้มาพูดเฉยๆ ไปหยอดเล่น ทดลอง มันเป็นยังไง เอาเมื่อไปจ่อๆ โอ้ย มันอยู่ตามรัง คือ รังของรัง ตัวส่วนใหญ่ เขามีอยู่ในรัง เขามีผู้รักษาการณ์ เข้าใจใหม่ つまりหาราชขออยู่รับรัง ของเขามาเป็นห่วงๆ ตัวนั้นอยู่นั้นๆ นี่เขารักษาไว้ เขามีผู้รักษา สมบัติให้ใหญ่หลวง เขามีอยู่ในรัง เราเอามือจ่อเข้าไปนี่ ตัวนั้นวิ่งมาปุ๊บ วิงมาหาเมื่อเรา จะถอยหนีไม่มีนะ พอเราจ่อเข้าไปนี่ ตัวนั้นวิ่งเข้ามาปุ๊บ จ่อเข้าไปตัวนี่ ตัวนี้วิ่งมาปุ๊บ และพอเราจ่อไว้อย่างนี้ เราไม่เคลื่อน แล้วเขาก็มาต่อ ตัวเอง ต่อตัวขึ้นมา ตัวนี้ขึ้นมา ตัวนั้นขึ้นตัวนี้ๆ จะขึ้นเอกับเรา จะฟัดกับน้ำมือเรา เข้าใจใหม่ นั่นเห็นไหมมดแดง มาตัวเดียวยังไม่แล้ว มาขึ้นหัวกันนะ ขึ้นหัวตัวนี้ๆ ตอกันขึ้น จะขึ้นฟัดเรา เข้าใจใหม่ เราเอามือจ่อ โอ้ย ภูทำเล่นเฉยๆ สูอาจารย์เจ้าจังนะ

ที่นี่เราได้ทำอีกวิธีนะ เราไปจ่อรังมัน แล้วก็ไปแตะๆ รังมันนะ โถ แตกหัก ที่นี่แตกออกมากหมัดเลยนะในรัง เต็มไปหมดเลย นั่นเห็นไหม เขาต่อสู้ เขามีถ้อยนะ ที่นี่รุมเลยนะ รุมเรา ภูทำเล่นเฉยๆ แหลก

๔๖

เราเรื่องว่าอย่างนั้น กฎแล้วว่า สูพร้อมเพรียงสามัคคีกันดี รักชาติของสุตี เราพูดเล่นกับเขา เขาจะว่าเรานำไม่บ้า ไม่สนใจ โถ กฎเห็นใจสูแล้วล่ะ สุรักชาติของสุจริง ๆ นะ พร้อมเพรียงสามัคคี สะอาดตาทุกตัวเลย ไม่มีถอย นี่มีดแดง ที่นี้ชาติไทยของเราต้องให้เป็นชาติมีดแดง ต้องรักสงวนชาติไทยของเรา สมบัติแห่งชาติไทยของเรา อันใดไม่ดี จะเป็นภัยต่อชาติ ปัดออกทันที ๆ อย่าให้เข้ามาคุ้นให้มาสนิทได้ จะจอมได้นะเมืองไทยเรา จำให้ดีนะ

คติความกับเสือ

เวลานี้กำลังช่วยชาติบ้านเมือง ก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งหน้า ตั้งตาอุตสาห์พยายาม ให้เป็นปีกแห่งมั่นคงแห่งความรักชาติ แห่งความสามัคคีเรานะ อย่าแตกอย่าร้าว ถ้าแตกร้าวแล้วตายเลย เช่น อย่างความเป็นฝูงอย่างนี้ เขามาเล่าให้ฟัง เราไม่ได้เห็นด้วยตา แต่เป็นความจริง ที่เขาเป็นนักเลี้ยงควาย เขารู้ในป่า เวลาทำไร่ทำนาแล้ว ท้องนาเหล่านั้นมีแต่ข้าวเท่านั้น หาที่เลี้ยงสัตว์ไม่ได้ เขาก็เอาสัตว์ไปปล่อย ในป่าในดง เขาก็ตามเลี้ยง "ไปตามเลี้ยงสัตว์ ที่นี่เสื่อมันก็มาล่ะซิ พอดีเห็นควาย มันโกรดใส่ควาย ควายก็จับกลุ่มปูบเลยเที่ยว นั่นเห็นไหมล่ะ

ความตัวใหญ่นี้ยืนล้อมลูกไว้หมด ลูกอยู่ในกลางแม่ เสือก์เดินจากไปจางมา ไม่กล้าทำลายได้เลย แล้วสุดท้ายเสือก์ไม่ทำลาย ควายได้ เพราะตัวพ่อตัวแม่มันหนันหน้าอกสู้เสือ ลูกอยู่ในนี้หมด เขามาเล่าให้ฟังนะ นีชัดเจนใหม่ พังซิ และปลอดภัย

ควายผุ่งนี้ไปไหนไม่เป็นภัย เขาว่าจัน พอมีแปลกๆ นีมันจะร้องโ哥ักษิกันเลย พวgnนั่นรุ่มมาทันทีเลย สมมุติว่าสัตว์มองเห็นเสืออย่างนี้นะ ตัวเล็กก์ตาม ตัวใหญ่ก์ตาม มันจะร้องขึ้นให้สัญญาณกัน เช่น ตัวเล็กมันก์ร้องขึ้นมาอย่างนี้ ตัวใหญ่ก์วิงมาพรีบเลยเกาะกัน เสื่อมากำอะไรไม่ได้นะ เดินจากไปจางมา ทางนีมันตั้งท่าไว้ มาก็มาซิ

พุ่งทะลุ นี่ว่าไง มันไม่ถอยนี่ ลูกออยู่ร่วงในนะ ลูกออยู่ร่วงใน พ่อแม่อยู่ข้างนอก ล้อมลูกหมด เสือกไปเลย ปลอดภัย

ทีนี้พากไหหนที่ไม่สามัคคีกัน แตกระสำราษัย เสือเอ้าไปเป็นอาหารหมด นั่นเห็นไหม เข้าอกชัดเจนอย่างนี้นั่น พอเห็นกันต่างตัว ต่างเอาตัวรอด ตัวรอดอะไร เพื่อไปตายนั่นเอง พօเสือเห็นตัวไหหนแยกจากเพื่อน มันโดดใส่ตัวนั้น กัดตัวนั้นไปเลย ตัวนี้ก็แตกหัก คราวหลัง ก้มมาเจอ้อกเอ้อก แตกหัก อุดท้ายเป็นอาหารเสือ แต่พวกสามัคคี ไม่ได้กินเลย ไม่ได้แตะ นีเรักษ์เหมือนกัน อันตรายต่อชาติบ้านเมือง คนซึ่วความประพฤติซึ่วของคน คนเลวทราม คนเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง นีคือ เสือร้ายตัวสำคัญๆ ที่จะมากัดวัวกัดควาย คือ มนุษย์เรา ชาติไทย ของเรานี่ ให้จับกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน ให้มีความรัก ความสามัคคีซึ่งกัน และกัน มาทางไหหนกสู เอาตายเข้าว่าเลยๆ เสือมันก็ไม่กล้ากัดควาย ตัวเล็กก็เข้ากัดไม่ได้ ตัวใหญ่ก็เข้ากัดไม่ได้ พุงจะทะลุ

อันนี้เหมือนกันอันตรายจะมาจากที่ไหน ไครกเป็นเจ้าของสมบัติทุกคน เป็นชาติไทยทุกคน ต่างคนต่างรักชาติของตน ต่างรักษาสมบัติของตนแล้ว ไครเข้ามา มาว่างั้นเลย พุงทะลุเลย นี่ ปลอดภัยเข้าใจไหม ความรักชาติ ความสามัคคี ทุกสิ่งทุกอย่างรวมกันแล้วมีพลังมากนะ ถ้าแตกกันแล้วหากำลงไม่ได้ มีแต่ความแตกร้าว ran ฉันหายawayป่วงไปเลย ถ้าแยกจากความสามัคคีไปแล้ว จงให้เห็นความสามัคคีเป็นสำคัญ

คตินகกรະຈາບ

ดังที่ท่านแสดงไว้ในชาดก เราก็เคยมาพูดให้ฟังแล้ว นกกระจาบ มันมี ๒ พาก พวกหนึ่งนกกระจาบทองพระโพธิสัตว์ พวกหนึ่ง นกกระจาบทองพระเทวทัต พระเทวทัตเป็นคู่กรรมคู่เรวง ก่อกรรมก่อเรวง ต่อพระพุทธเจ้า ทีนี้นกกระจาบที่เป็นบริษัทบริหารของพระเทวทัตน์

๔๘

ไม่ลงรอยกัน ไปที่ไหนมักแตกร้าวสามัคคี ทะเลาะเบาะแวงกันไปเรื่อยๆ บริษัทบริหารของพระเทวทัต คือ นักrangleาฉบ ๕๐๐ ตัว ไปที่ไหนก่อภัย กันรื่อย ยุ่งกันเรื่อย หัวหน้าก็จะเป็นจะตาย เทวทัต

แล้วอีกฝ่ายหนึ่งก็เป็นนักrangleาฉบ อีกเมื่องกัน มี ๕๐๐ ตัว เป็นบริษัทบริหารของพระโพธิสัตว์ คือ พระพุทธเจ้าของเรา ที่นี่เวลา ลงไปกินข้าวในนาเขา นกตั้ง ๕๐๐ ตัว มันก็สิ้นเปลือยมาก เจ้าของ เขา ก็เดียดడัน เขา ก็วางแผนครอบลัซชิ พอลงไปนี่ตาม่ายเขา ก็ ครอบเลยที่เดียว นี่เป็นพวกแรกบบริษัทบริหารของพระเทวทัตลงไปกิน ข้าวในนาเขา เขา เอาตาม่ายครอบไว้นี่ต่างตัวต่างดัน หัวหน้าสั่งอะไร ไม่ยอมฟังเสียง ครก็จะดันเอาตัวอดๆ สุดท้ายนักrangleาฉบ ๕๐๐ ตัว ตายเรียบทมดเลย นั่นเห็นไหม นี่ เพราะโทษแห่งความไม่ลงรอยกัน แต่ความสามัคคีกัน สุดท้ายตายกันทั้งหมด นั่น นี่เป็นตัวอย่าง อันหนึ่ง ให้พิจารณาถึงเรื่องความรั้วราณ ความแตกร้าว ความยุ่งเหยิง ก่อภัยซึ่งกันและกัน ในวงแห่งชาติไทยด้วยกัน ไม่สมควรอย่างยิ่ง จะจบกันได้ดังนักrangleาฉบ นี่เป็นข้อสารก้อนหนึ่ง

ข้อสารก้อนที่สอง นักrangleาฉบเป็นบริษัทบริหารของพระโพธิสัตว์ ท่านสอนไว้เรียนรู้อยู่ทุกอย่าง บริษัทบริหารของท่านมีความกลมกลืน สามัคคีกัน พังเสียงหัวหน้า หัวใจของบริษัทบริหารตัวใดๆ คอยพัง เสียงหัวหน้าๆ หัวหน้าสั่งยังไงพรึบๆ ฯ เลย ที่นี่ไปกินข้าวในนาเขา อีกเมื่องกัน พอยไปกินข้าวในนาเขางแล้ว เขา ก็วางแผนครอบอีกแหล่ เพราže เขายได้ด้วยวิธีการใด เขา ก็ทำ พอยไปกินข้าวนี้ เขาวางตาม่าย เขากลับพรึบที่เดียวเลย ที่นี่หัวหน้าบอกกว่า นี่พังซึ คำบอกอย่างนี้ เราเคยได้คิดใหม แต่เป็นเรื่องอุบายของพระโพธิสัตว์ พอถูกตาม่าย ครอบแล้ว หัวหน้าสั่งว่า ให้ต่างตัวต่างตายคนละแบบ พังซินะ คือ นักrangleาฉบทั้งหลายไม่ตายล่ะ อย่าดินอย่าดีด ให้ต่างตัวต่างตาย คนละแบบละฉบับ ตายหมาย ตายคว่า ตายแบบไหน เมื่องสัตว์

ตามแล้ว ว่าั้นนะ อายุตีดอย่าดิน สั่งลูกน้องแล้วจើ

พอดีเจ้าของตาข่ายเขาก็มา รับสั่งกันไว คือ ถ้าดินอย่างนี้แล้ว
ออกไม่ได ต้องเป็นเจ้าของเขามาปิดถึงจะออกได เข้าใจไหม เพราะ
ต่างตัวต่างที่จะหาออกซองนั้นซองนี้ มันออกไม่ไดแล้ว ถ้าออกก็ออกหมด
เข้าเป็นมันก็ออกหมด ถ้าตายก็ตายหมด อย่างนักกระจาบพวกราก
นั้นตายหมด นักกระจาบพวกรากสองนี้ หัวหน้าสั่งไว้เลยที่เดียวว่า
ให้ตายคนละแบบ ทั้งๆ ที่ไม่ตายนะ นักกระจาบ ให้ทำตัวเป็น
นักตายคนละแบบๆ เต็มอยู่ในนี้ เมื่อนายพرانเขามาแล้ว ให้ฟัง
หัวหน้าที่จะให้สัญญาณ แนะนำอกไว้อีกด้วยนะ ที่นี่เจ้าของตาข่ายเขาก็มา^{อู้ย...}
อกเหล่านี้มันเป็นยังไง ตะโภนชื่น ตาข่ายก็ไม่เห็นรุนแรง
อะไรมัก ทำไม่มันตายได้ยังไง ดูซึ่งมันตายกว่า ตายหมาย ตายอยู่
ทุกแห่ง ตัวไหนอยู่ที่ไหน เมื่อนตายมาตั้งกับตั้งกับปี

เขาก็เลิกตาข่ายขึ้นล่ะซิ ก้มันตายหมดแล้วจะไประวังอะไรใช่ไหม
มันตายคนละแบบๆ นี่เห็นไหม พระโพธิสัตว์ท่านสั่งกันสอนกัน ที่นี่
พอได้จังหวะแล้ว โพธิสัตว์คงจะดูอยู่นี่ หัวหน้า พอดีจังหวะแล้ว
ก็ขึ้นสัญญาณว่า ไปได้ เท่านั้นล่ะ พรีบไปหมดเลย ไอ้นั้นเลยตายแทน
บักห่านนั้นเลยตายแทน เข้าใจไหม มันไม่ได้สะเตกนักกระจาบล่ะซิ
มันโงกว่า่นักกระจาบ เข้าใจไหม มันเลยตายแทน และผ่านไปได้เรียบ

นี่คือ ความพร้อมเพรียงสามัคคี และ พึงเสียงหัวหน้า หัวหน้า
ก็ได้แก่ โพธิสัตว์ หัวหน้านี้ก็ศาสตราเอก ที่มานำพื้นทองทั้งหลายเวลา
นี้คือศาสตราเอก เรานำธรรมมานำพื้นทองทั้งหลายนี้ ก็เท่ากับนักกระจาบ
๖๒ ล้านตัว เข้าใจไหม ถ้าแต่กสามัคคีกัน ตายหมดนะ ถ้าต่างคน
ต่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคีแล้ว ความจนนั้นแหลมันจะตาย
อย่างแหงเลย เข้าใจไหม เราเหยียบหัวมันไปเลย ให้จำเอานะข้อนี้
เป็นคติเครื่องเตือนใจอันหนึ่ง เรื่องก็มีเท่านั้นล่ะวันนี้

หลักไข่ แก้ไขเหตุ

รักษาต้นเหตุ บำรุงปลายเหตุ

เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองถอย เมืองไทยเราเป็นเมืองที่มีคุณค่าที่สุด เป็นเมืองทรงพุทธศาสนา จึงถอยไม่ได้ เพื่อความแน่นหนามั่นคง ในสมบัติเงินทองตลอดหลักใจ ชาวพุทธต้องทรงไว้ทั้งนั้น เพราะนี้เป็น mgrดกของธรรม เป็นมรดกของพุทธศาสนา เราที่เป็นลูกชาวพุทธต้อง ทรงคุณสมบัติที่กล่าวว่าให้ได้ ความบึกบึน ความอุตสาห์พยายาม ความ ช่วยเหลือตัวเอง คือ ชาติของเรา ต้องเร่งเรือยๆ ตามเหตุการณ์ ที่กำลังคับขันเวลา นี้ เราจะแก้เหตุการณ์คับขันนี้ ด้วยวิธีการใด ด้วย วิธีการต่างคนต่างช่วยขวนขวย หนักเข้าไปๆ

การประพฤติตัว อย่างที่พูดเมื่อวานนี้ว่า การประหยัดเป็นของ สำคัญมาก คือ การประหยัด นี้เป็นการทุ่นรายจ่ายเข้ามาเป็นลำดับๆ แล้วรวมกำลังเข้ามาสู่ความแน่นหนามั่นคง การสรุยสร่ายเป็นการ ทำลายตัวเองและชาติไทยของเรานี้เป็นสำคัญ จึงต้องให้อ่อนทางนั้นลง ให้ประหยัดที่นี่ ความประหยัดนี้เป็นหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ให้มีเนื้อลีมตัว

เวลานี้อย่างหลวงตาที่ว่าเป็นผู้นำของพื่น้องทั้งหลายนี้ ชื่อเสียง โด่งดังทั่วประเทศไทย ทั้งพื่น้องทั้งหลายผู้ช่วยชาติด้วย ทั้งเราที่เป็น ผู้นำนี้ด้วย ก็โด่งดังกันว่าช่วยๆ อันนี้หลักใหญ่จริงๆ แล้วอันนี้เพียง ช่วยปลายเหตุ ให้พากันจำอันนี้เอาไว้จะ ปลายเหตุไม่สำคัญยิ่งกว่า ต้นเหตุ คืออันนี้เรามาแก้ปลายเหตุๆ ถ้าต้นเหตุไม่ได้ ปลายเหตุก็ ล้มเหลวไปได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องให้ปรับปรุงต้นเหตุ คือ ตัวของเรา แต่ละคนๆ ให้อยู่ในขันหลักใหญ่ ก็คือ ความประหยัด

การประหยัดเป็นของสำคัญมากนะ พื่น้องทั้งหลายให้จำเอา ไว้ด้วยให้ถึงใจไป ให้ประหยัด พระพุทธเจ้าท่านสอนไว้ว่า เรื่องประหยัด

เป็นหลักศาสนาโดยตรงเลย ไม่มีอ้อม ความประยัด ความมัธยัสถ์ ความประยัดเป็นของสำคัญมาก เป็นหลักธรรมให้ศาสนาเจริญรุ่งเรือง ให้โลกทั้งหลายมีความแน่นหนามั่นคง อยู่เย็นเป็นสุข ท่านสอนไว้แล้ว ในธรรม อันนี้ให้เรานำมายินดี

ความไม่ลืมเนื้อลืมตัวนี้สำคัญมาก การอยู่ก็ให้พอดีบอดี ไม่ให้มีตัวด้วยการอยู่ฟ้าหูหรา กีชัน กีหอง กีหับ กีตีก กีร้าน โดยไม่มีประมาณอะไรเลย มีแต่ความฟุ่งเฟือห์เหมือนบ้า พูดง่ายๆ เหล่านี้เป็นสิ่งทำลายตัวของเราระง ผู้เกี่ยวข้อง ตลอดชาติไทยของเรา ถ้าต่างคนต่างฟุ่งเฟืออย่างนี้แล้ว เรียกว่า ต่างคนต่างทำลายชาติของตนๆ สุดท้ายก็ล้มจมไปได้ การประยัดในการอยู่ จึงเป็นการเดินสิ่งเหล่านี้ขึ้น ให้แน่นหนามั่นคง

การกินก็เหมือนกัน นี่หลักใหญ่อยู่จุดนี้ นี่เรียกว่า ตันเหตุ เราแสดงตันเหตุให้พื่น้องทั้งหลายทราบว่า ตันเหตุนี้สำคัญ ที่จะพยุงชาติไทยของเราได้ คือ ตันเหตุ การเสียสละนี้เป็นปลายเหตุ คือ เราซ้อมแซมจุดที่บกพร่องให้ค่อยหนุนขึ้นไป แล้วหนุนตันเหตุขึ้น รักษาตันเหตุให้ดี ไม่ให้เป็นไปดังที่เป็นมาเหล่านี้ ต่างคนต่างซ้อมแซม ต่างคนต่างบำรุงรักษา ต่างคนต่างรู้เรื่องด้วยตัว

หลักใหญ่อยู่ที่ใจ

ที่พึงทางใจนี้เป็นสำคัญมาก ชี้เวลานี้พื่น้องชาวพุทธเรากำลังขาดแคลนมากในเรื่องธรรมภัยในใจ ด้วยเหตุนี้หลวงตาที่ได้มาประกาศตนเป็นผู้นำของพื่น้องทั้งหลาย จึงได้มีความตระหนักในทางด้านศีลธรรมเป็นอย่างมาก เป็นอันดับหนึ่งของวัตถุทั้งหลายที่จะนำเข้ามาช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เพราะหลักใหญ่อยู่ที่ใจ ถ้าใจไม่ดีเสียอย่างเดียว เงินจะล้นประเทศไทย ทองคำจะล้นประเทศไทย สมบัติทุกสิ่งทุกอย่างจะล้นประเทศไทย ก็หมายไปอย่างรวดเร็ว

๔๙

ประหนึ่งว่า มีปีกบินไปได้อย่างไม่ส่งสัญ ถ้าใจไม่ดีเสียอย่างเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้น ใจ จึงเป็นของสำคัญมาก ที่จะคุ้มครองรักษา สมบัติทั้งหลายเหล่านี้ไว้ได้ และการสนับสนุนด้วยวัตถุต่าง ๆ ขึ้นมา ด้วยน้ำใจของชาวไทยเรา ซึ่งเป็นชาวพุทธที่รักชาติ พร้อมกันเสียสละ ทุกสิ่งทุกอย่าง และการปรัมเพ็ญปรับตัวให้เข้าสู่แนวทางอันถูกต้องดีงาม ของธรรม หลวงตาจึงได้เน้นหนักทางด้านอรรถธรรมเป็นส่วนมาก ยิ่งกว่าอย่างอื่น เพราะ หลักธรรม กับ หลักใจ กับ หลักการเชิดชูชาติ บ้านเมือง นั้น แยกกันไม่ออก หากเรามีหลักใจ ต่างท่านต่างมีหลักใจ ปรับตัวเข้าสู่แนวทางอันถูกต้องดีงามของศาสนาธรรมแล้ว บ้านเมือง ของเราจะนับวันเจริญรุ่งเรือง

พื้นพูชาติ พื้นฟูที่จิตใจ

เวลาที่ช้าๆ ไทยเราลงโลกลามาก ลงโลกลามากอะไร ดีนิดอยู่ ตั้งแต่ภายนอก อันนั้นดี อันนี้ดี วัตถุเงินทองข้าวของดี ตีกราม บ้านช่องดี เครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวดี ที่หลับที่นอนหมอนมุ้งดี สะอาด สะอ้านตกแต่งตั้งแต่ภายนอก หัวใจมั่น穰รุ่งรังด้วยกิเลสตันหาสกปรก เพาตัวเองอยู่ตลอดเวลา ไม่ได้ดูหัวใจเรางั้นเลยนี่ ผิดมากนะ ให้ทำ ความสะอาดจิตใจ ด้วยบทภาวนา ให้มีหลักใจ

มีแต่หลักทรัพย์ภายนอก เพื่ออาศัยร่างกายเท่านั้น ไม่สมควร สิ่งเหล่านี้ร่างกายเท่านั้นอาศัย ตีกรามบ้านช่อง สมบัติเงินทองข้าวของ มีมากน้อย เราได้อาศัยเขา ดีไม่ดี เรายังไปเกะเขาว่า อันนั้นเป็น ของเรา อันนี้เป็นของเรา เหมือนหนึ่งว่าไม่มีป้าช้า ครั้นเวลาตายก็ เหมือนโลกเขานั้นแหละ

เศรษฐีตาย ก็ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวไป คนทุกข์คนจนตาย ก็ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวไป เหมือนสัตว์ตายนั้นแหละ สิ่งที่จะติดเนื้อ ติดตัว คือ บุญ กับ บาป อันนี้ฝังอยู่ภายในใจ จึงขอให้พากันสร้าง

หลักใจภายในใจ เรื่องใจที่พึงของใจไว้ ด้วยการบำเพ็ญเพียร
ด้วยการระลึก พุทธ ธรรม โภ สังโภ ภัยในใจ

การทำบุญให้ทาน ประกอบคุณงามความดี นี้เป็นสมบัติ
ของใจ อย่าได้ปล่อยได้วาง ให้เป็นคู่คึ่งกันไปกับการทำมาหากเลี้ยงชีพ
ที่เราวิ่งเดินวนขวาทั่วหน้ากันอยู่เวลาหนึ่ง ก็พระความจนตกรอกจนมุ่น
ความจำเป็นของชาตุขันธ์ มันบีบบังคับให้เราจำต้องวนขวา ที่นี่
จิตใจเรียกร้องหาความช่วยเหลือจากเจ้าของอยู่ เพราะได้รับความทุกข์
ความทรมานทางด้านจิตใจมาก นึกให้มองมาทางด้านจิตใจบ้าง
ເອພະພຸທ່າ ພຣະຮຣມ ພຣະສ່ວນ ເຂົ້າໄປປະຈັບມັນ

เวลาจะหลับจะนอน ให้ให้พระเรียบร้อยแล้วก็ให้ภารนา ให้นึก
พุทธ ธรรม โภ สังโภ เรียกว่า นั่งภารนา จะนั่งพับเพียบอย่างนึกได้
นั่งขัดสมาธิก็ได้ แบบไหนก็ได้ ให้ระลึกพุทธๆ หรือ ธรรม หรือ สังโภ
ในธรรมบทได้ ก็ได้ หรือ アナปานสติ ระลึกลมหายใจเข้าออกก็ได้
ด้วยความมีสติ นี่สำคัญมากนะ ให้สติจดจ่อ ให้รู้อยู่กับคำบริกรรมของตน
ทำใจให้สงบ อายัดยุ่งเหยิงวุ่นวายกับสิ่งต่างๆ ที่เราเคยคิดมาแล้ว
ตั้งแต่ตื่นนอน จนกระทั่งจะหลับ จะให้พระเวลาหนึ่ง ไม่มีความอิมพอ
ในความคิด มันหลอกเราตลอดเวลา ไม่มีอะไรได้เป็นสารประโยชน์
เราไปหาความสุขตั้งแต่ตื่นนอน กลับมาได้แต่ความทุกข์เต็มหัวอก นี่
ความคิดประเท่านี้มันทำลายเรา

ที่นี่เราเอาความคิด พุทธ ธรรม โภ สังโภ เข้าแทนที่ เวลาันนั้น
อย่าคิดเรื่องอะไร ให้ระลึกถึงพุทธ ธรรม โภ สังโภ บทใดก็ตาม หรือ
アナปานสติก็ตาม บังคับไว้ด้วยความมีสติ สติเป็นของสำคัญมาก
ให้ติดไว้กับจิตนั้น ที่นี่เวลาเราทำไปๆ จิตนี้จะปล่อยอารมณ์ยุ่งเหยิง
วุ่นวาย ซึ่งเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ตัวตลอดmann เข้าสู่ความสงบ เพราะ
อำนาจแห่งพุทธ ธรรม โภ สังโภ บทใดก็ตาม ในบทภารนาของเรา
เป็นเครื่องดึงดูดกัน และจิตจะค่อยสงบตัวเข้ามาๆ ความเย็นใจก็จะ

๔๙

ปราภูมิขึ้น ความสุขก็จะปราภูมิขึ้น และความเปลกประหลาดจะเกิดขึ้น ในใจที่ส่งบัตรจากอารมณ์ทั้งหลายนั้นแล เราก็ภารนาเรื่อย อย่าปล่อย อย่างนะ คำภารนา นี้เป็นคู่เดียง พึงเป็นพึงตายของใจโดยแท้

นี่ล่ะ การฟื้นฟูชาติบ้านเมืองของเรา ฟื้นฟูก็จิตใจ เมื่อจิตใจ ดีแล้ว ชาติบ้านเมืองนั้นจะเป็นไปด้วยการฟื้นฟูจิตใจดีแล้วจะแห่นหนา มั่นคง การรักษาตัวเองก็ดี การอยู่ การกิน การใช้ การสอย จะเต็มไปด้วยความประกายดมรยักษ์ รู้เห็นรู้ตัว ในการอยู่กิจกรรม ไม่ฟุ่มเฟือ เห่อเหิม นี่เป็นการที่ช่วยตัวเอง ช่วยชาติบ้านเมืองของเราให้มั่นคง ทั้งตัวของเราเอง ทั้งชาติบ้านเมืองแห่นหนามั่นคงไปด้วยกัน เพราะ การได้นำธรรมเข้าสู่ใจ การปฏิบัติตัวเองก็จะมีขอบเขตเหตุผล และ ไม่ล่อมจมไปด้วยความฟุ่มเฟือเห่อเหิมของกิเลสไปเสียถ่ายเดียว

วัตถุเข้าสู่คลังหลวง มหากุศลเข้าสู่จิตใจ

การให้ทานนี้กรุณาอย่าได้เข้าใจว่า พื่นองทั้งหลายบริจากทาน เป็นทางคำก็ดี ดอลลาร์ก็ดี เงินสดก็ดี เมื่อบริจากทานเข้าสู่คลังหลวง แล้ว มีคลังหลวงเท่านั้นจะได้รับผลประโยชน์โดยถ่ายเดียว ส่วนพื่นอง ทั้งหลายก็จะได้รับแต่ความอบอุ่น เย็นใจสบายใจเพียงเท่านี้ ยังมีอีก เพิ่มขึ้นมาอีก คือว่า สมบัติที่พื่นองทั้งหลายบริจากนับตั้งแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ลงไปเข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว คลังหลวงก็เป็น คลังหลวงที่แห่นหนามั่นคง ทำพื่นองชาวไทยเราให้มีความอบอุ่น ทั่วหน้ากัน นี่เป็นด้านวัตถุ เกิดจากด้านวัตถุ คือ ความแห่นหนา มั่นคงของชาติไทยเรา ที่นี่เกิดจากด้านนามธรรม คือ เจตนาที่เป็น กุศลซึ่งพื่นองทั้งหลายบริจากนั้น ทองคำเข้าสู่คลังหลวง บุญกุศลที่ ท่านทั้งหลายบริจากมากน้อยนี้ ให้เข้าสู่จิตใจของผู้มีศรัทธา เราจึง ได้ผลมหาศาลทั้ง ๒ ประการด้วยกัน

ไม่มีใครมีน้ำใจเกินพระพุทธเจ้า

น้ำใจเป็นเครื่องเชิดความจนให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้เห็นใจกัน คนมีน้ำใจไปที่ไหน โลกเห็นใจทั้งนั้นแหล่ คนไม่มีน้ำใจไปที่ไหนจึงวางเปล่า ไม่ค่อยมีเพื่อนมีผู้แนะนำคนไม่มีน้ำใจ คนเห็นแก่ได้ คนมีน้ำใจนี่เหลือเฟือแล้ว ถึงไหนถึงกันไปเลย นี่ล่ะน้ำใจ น้ำใจไปที่ไหนไม่จนตรอก ให้พากันรักษาไว้ให้ดี

เมืองไทยเรานี่คัน ๖๗ ล้านคน ให้ต่างคนต่างมีน้ำใจรวมกันแล้ว เป็นปึกแผ่นแน่นหนามั่นคงมาก น้ำใจเป็นของสำคัญ อยู่ด้วยกัน ด้วยน้ำใจ ไม่ได้อยู่ด้วยกันเลย ๆ ให้มีน้ำใจต่อ กัน ครับเป็นญาติกัน ทั้งนั้นแหล่ ญาติพี่เป็นพี่ตายกัน ครับมีความจนตรวจสอบมุมที่ควรจะช่วยเหลือได้ ให้ช่วยทันที ๆ เลย นี่ถูกต้อง เหมาะสมกับหลักพุทธศาสนา ซึ่งเป็นรากฐานชีวิตจิตใจของชาวไทยเรา คือ พุทธศาสนา พุทธศาสนา เป็นศาสนาที่มีน้ำใจเต็มเปี่ยม ไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้าแหล่

ฟังซิว่า มหากรุณีโก นาโถ หิตาย สพุปปานิ ที่ไหนเราก็สร้างกัน แล้วแปลว่ายังไง พระพุทธเจ้าทรงมีเมตตามหากรุณาธิคุณ อันยิ่งใหญ่ และทำประโยชน์ให้สัตว์โลกไม่มีประมาณ นี่ล่ะแปลออก พังເວາ ฟังซิ ทำประโยชน์ให้แก่สัตว์โลกไม่มีประมาณ นี่พระราชนาจ แห่งความเมตตามกรุณา สองอันนี้ล่ะหนุน นี่เราเป็นลูกชาวพุทธ เราต้อง เป็นคนมีน้ำใจต่อ กัน ย่นเข้ามาถึงวัด วัดเป็นหลักใหญ่ของน้ำใจ วัดเป็นพื้นฐานอันสำคัญของน้ำใจ ออกจากวัด วัดไหนไม่มีน้ำใจ พระเนรีไม่ค่อยมี เป็นอย่างนั้นนะ ต่างกันนะ ถ้าวัดไหนที่มีน้ำใจแล้ว ถึงไหนถึงกัน คนมีน้ำใจไปไหนไม่อดอยาก ให้พากันจำເອາໄວะ

น้ำใจ เป็นของสำคัญมากยิ่งกว่าเงินทองข้าวของใด ๆ เราอย่าเห็นว่าสิ่งเหล่านั้นมีคุณค่ามากยิ่งกว่าน้ำใจ น้ำใจครอบหมด ถ้าน้ำใจไม่มี สิ่งเหล่านั้นก็เป็นเศษเงิน เศษทอง เศษสมบัติไปอย่างนั้นแหล่ ถ้าน้ำใจมี สิ่งเหล่านั้นก็มีค่ามีคุณไปตาม ๆ กัน สำคัญอยู่ที่น้ำใจ

น้ำใจผู้รักชาติ

คราวนี้เป็นคราวสำคัญ ที่ได้แผ่เมตตา พร้อมทั้งความตระเกียกตระกาญเพื่อพื่น้องชาวไทยเรา ผลก็ได้เห็นมาจากการเดินตามของพื่น้องชาวไทยเรา ซึ่งเชื่อต่ออรรถต่อธรรมของพระพุทธเจ้า ว่า ความรัก เป็นต้นท่านว่า “ความรักอื่นเสมอด้วยความรักตนไม่มี” จากนั้นก็ยับลงไปว่า “ความรักชาติได้เสมอความรักชาติของเรามีมี” นี่ก็มารวมอยู่กับชาติไทยของเราแล้วเวลานี้ ได้พร้อมกันด้วยความสามัคคี เสียสละ ทองคำถ้านับรวมทั้งหมดแล้วได้ ๔ ตันกว่าๆ แล้วเวลานี้ ซึ่งเข้าสู่คลังหลวงของเราวันนี้เป็นวาระสุดท้าย นืออกจากน้ำใจของพื่น้องชาวไทยเราทุกๆ ท่าน มีมากมีน้อยเป็นน้ำใจที่จะเสียสละต่อชาติ อย่างนี้หาได้ยากมาก

คนเรามักจะเห็นแก่ตัวมากกว่าเห็นแก่ส่วนรวม ซึ่งส่วนรวมนั้นเป็นเรื่องยิ่งใหญ่มากที่สุด แต่เมื่อมองข้ามไปเสีย มองมองเห็นแต่ตัวของเรานะ ซึ่งเท่ากับนั้นนี้เท่านั้นว่า ใหญ่หลวงยิ่งกว่าชาติของตนนี่สามารถที่จะทำให้ชาตินั้นๆ หรือชาติใดก็ตามมีความล้มเหลวไปได้ เพราะความเห็นแก่ตัว เหยียบยำทำลายส่วนใหญ่ให้จิบหายawayป่วงไปได้ แต่ชาติไทยของเราเห็นชาติเป็นของสำคัญยิ่งใหญ่กว่าตัวของเรานะ เพราะฉะนั้นโครงสร้างบัตติงเงินทองข้าวของมากน้อย จึงต่างท่านต่างเสียสละมา จนกระทั่งเป็นสมบัติกองใหญ่ ดังที่พื่น้องทั้งหลายเห็นอยู่เวลานี้นั่นแหล่ะ นี่คือ ความรักชาติ นี่คือ ความสามัคคี นี่คือ ความเสียสละแห่งพื่น้องชาวไทยเรา

กรุณายึดหลักในปัจจุบัน ที่เห็นอยู่ประจักษ์ คือ กองสมบัติเหล่านี้ออกจากน้ำใจของพื่น้องทั้งหลายทั้งหน้ากันได้บริจาก ให้ยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์สืบต่อเนื่องกันไปด้วยการบริจาก จนกว่าชาติไทยของเราจะมีความแน่นหนามั่นคง มากขึ้นเพียงไร นั่นแหล่ะ เป็นความมุ่งหมายของคนไทยเราทั้งชาติ ซึ่งมีความรักตน รักชาติของตน นี่ได้

ประกาศให้เห็นอย่างชัดเจน ปฏิเสธไม่ได้ว่าทองคำเหล่านี้ มาจากไหน ถ้าไม่มาจากน้ำใจของพี่น้องชาวไทย แล้วจะมาจากที่อื่นได้ไม่ได้ ต้องมาจากน้ำใจที่เป็นผู้รักชาติ และเสียสละ รวมกันแล้วก็เป็นกองใหญ่หลวงมากมาย ดังที่เราเห็นอยู่เวลานี้

หลวงตาจึงขอขอบคุณ และอนุโมทนา กับพี่น้องทั้งหลาย ทั่วหน้ากันในเวลานี้ด้วย สมกับเจตนาที่ได้อุตสาห์ตระเกียกตะกายช่วยพี่น้องทั้งหลาย

รวมน้ำใจอุ้มชาติของเรา

ขอให้ทุกคนได้พินิจพิจารณา กันให้ถึงใจทุกคนๆ รวมน้ำใจ ของเรารอ อย่างน้อย ๖๒ ล้านคนเข้าเป็นน้ำใจที่จะอุ้มชาติไทยของเรา ทำไม่อุ้มไม่ได้ บูรษะ ตา ยาย บรรพบุรุษ ท่านพ่ออุ้มมาขานาดให้เราเวลานี้ถึง ๖๒ ล้านคน แต่ก่อนบูรษะ ตา ยายของเรามิได้มีกี่ล้านนะ ท่านยังอุตสาห์อุ้มมาได้ชาติไทยของเรา ที่นี่มาถึงจำนวน ๖๒ ล้านคน พาชาติไทยให้ Jam ดูไม่ได้เลย อย่าให้ได้ยินคำนี้นะ เพียงเท่านี้ทำไม่จะเป็นไปไม่ได้ ให้วางเงินเลย

พระพุทธเจ้าทรงชมเชยความพร้อมเพรียงสามัคคี

พระพุทธเจ้า ทรงชมเชย สามัคคี สമคุคัน ตโป สุข ความสามัคคี ความพร้อมเพรียงแห่งหมู่คณะนี้ ทำความร่วมยืนเป็นสุขต่อกัน ท่านแสดงไว้ในหลักธรรมเป็นสูตรๆ ความสามัคคีนี้ยกขึ้นตลอดนะ เช่น พร้อมเพรียงประชุม พร้อมเพรียงกันเลิก พร้อมเพรียงกันทำกิจ ที่สองจะพึงทำ มีแต่ความพร้อมเพรียงๆ นี่ล่ะ ธรรมของพระพุทธเจ้า เรียกว่า อปิริหนิยธรรม ธรรมนี้อยู่ที่ได้จะมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง โดยถ่ายเดียว หากความเสื่อมไม่ได้ ความสามัคคี ความสมัครสมาน เป็นของสำคัญมากที่เดียว

อะไรๆ ครก็ชอบของตี้ทั้งนั้น ไม่ได้ชอบของชัว แต่การไปพูดไปกล่าว ไปทำความชัวแก่เขานี่ ทำไมทำได้ ก็เพราะความขัดแย้งต่อธรรม เมื่อขัดแย้งต่อธรรมก็ทำลายกันได้คนเรา ถ้าต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงสามัคคี เอาหลักความถูกต้อง เป็นจุดศูนย์กลางค่อยเดินเข้ามาๆ ยอมรับกัน ครก็ได้ครก ยอมรับกันๆ อญูกันได้ทั่วประเทศเขตแดน ถ้ามีแต่ความอดดีอวดเด่น อดรู้อวดฉลาด อดอำนาจจากาสนาป่าๆ เก้อๆ มากุกรานผู้อื่นๆ ตลอดถึงส่วนรวม ก็เป็นไฟไป ตั้งแต่ไฟกองเล็กเป็นไฟกองใหญ่ เผาได้ทั้งบ้านทั้งเมือง ความอดดีอวดเด่น การยุ้แย่์ทำลาย การก่อภัยไม่ใช่ของดี ทำความแตกร้าวได้ทั้งนั้น ความประสับประสาห ตรงไหนไม่ดี รีบแก้ไขๆ ก็ดีขึ้นทุกแห่งทุกมุม สุดท้ายก็ดีหมด นี่ล่ะความพร้อมเพรียงสามัคคี พระพุทธเจ้าทรงชرمเซยเป็นอย่างยิ่ง

อย่างเมืองไทยของเราที่ได้ดำเนินมาโดยลำดับ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็เป็นมาด้วยดี เพราะความสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรามีความดูซิ อย่างช่วยชาติก็ทราบกันทั่วทั้งประเทศ ต่างคนต่างช่วยๆ ครกอยู่แห่งหนตำบลใด มาช่วยสนับสนุนกัน ทุกสิ่งทุกอย่างก็ฟื้นฟูขึ้นมาเป็นลำดับ เป็นที่พอยใจขึ้นเป็นลำดับลำดานะเวลาโน้น ก็อย่างนั้นแหล่ เพราะความพร้อมเพรียง ความสามัคคี ความรักชาติเป็นแกนสำคัญ มีความพร้อมเพรียง ความสามัคคี พร้อมที่จะเสียสละเพื่อชาติ บ้านเมืองของเรา ซึ่งเป็นส่วนรวมอันใหญ่หลวงมาก ต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียงกัน อย่าแตกแยกสามัคคี อย่าไปเที่ยวหาอดดีอวดเด่น นั้นคือ owardความเลวทรามของตัวเอง หาชืนดีไม่ได้

ครก ที่owardดีอวดเด่น คนนี้จะไม่ทำประโยชน์ให้โลกนะ จะทำแต่ความเสื่อมเสียให้โลกจนพินาศได้ คนได้ไม่อวด หาเหตุหาผลที่ดีบก็ดีงาม แล้วเข้ามาๆ ของดีเข้าตรงไหนก็ดีตรงนั้น ดีในบุคคล ดีในสัตว์ ดีในส่วนรวม ดีทั่วทั้งประเทศชาติ เพราะมีแต่ของดีเข้ามา

ประسانกัน เข้าใจใหม่ล่า ของดีจึงเป็นสำคัญ ท่านเรียกว่า ธรรมดี ดีเลิศก็มีแต่ธรรม เป็นธรรมแล้วก็ดีทั้งนั้น ดีเลิศ ให้พากันอุตส่าห์พยายาม

เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันมีความพร้อมเพรียงสามัคคี มี เท่าไรก็ช่างเกօะ สมบัติเป็นของเราทำดีไปแล้ว ดีไปจากเรา มันก็ย้อน เข้ามาหาเรา เป็นคนดี ๆ ความแห่นหนามั่นคงของชาติ ก็คือ เราเอง จะเป็นผู้แห่นหนามั่นคง เพราะความรักชาติ ความสามัคคีของเรา นี่ล่ะสำคัญมาก ความรักชาติ ความส่วนชาติ ให้ส่วนเป็นวาระ เป็นตอน เป็นเขตเป็นแดนไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นนะ

รักชาติต้องเสียสละ

วันนี้เป็นวันอุดมหมายคล้อยย่างยิ่งแก่พื่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ ที่ได้ประกาศก้องเป็นเสียงเดียวกันว่าเป็นผู้รักชาติ พร้อมหน้าพร้อมตา กันมาบริจากเพื่ออุ้มชาติไทยของเรา โดยมี ศจ.ดร.สมเด็จพระเจ้า ลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ได้ทรงอุตส่าห์เสด็จ มาเป็นประธาน และเป็นเกียรติอย่างยิ่งแก่พื่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ เพราเวลานี้ชาติไทยของเรากำลังอยู่ในภาวะอันคับขัน ที่เรียกร้อง หาความช่วยเหลือจากคนไทยเราทั้งประเทศ

คนไทยเราที่จะปฏิบัติต่อชาติของตนนั้น จะปฏิบัติอย่างไร จึงจะ เป็นไปเพื่อความرابรื่นดีงาม และสมบูรณ์พูนผล เพื่อหนุนชาติไทย ของเราให้เจริญรุ่งเรือง และแห่นหนามั่นคงขึ้นไปโดยลำดับ หลักใหญ่ ก็อยู่ที่ความรักชาติ

ความรักชาตินี้เป็นของสำคัญมาก เป็น rakแก้วแห่งชาติไทย ของเรา คนไม่รักชาติ หาความหมายไม่ได้ ลูกของเราก็มาในอก ของเราแต่ละคน ๆ เรารักลูกของเราทั้งหน้ากัน ลูกมีกี่คนย่อมรักพ่อ รักแม่เหมือนกันหมด ไม่ว่าจะเป็นลูกสัตว์ลูกบุคคล มีความรักพ่อ รักแม่เป็นสำคัญ เป็นตาย ลูก ๆ ยอมเสียสละเพื่อพ่อแม่ได้โดย

ไม่เสียดายชีวิต ข้อหันน์ไดก์เหมือนกัน พื้นของชาวไทยเราทั้งชาติ นี้คือ ลูกแห่งชาติไทยของเรา เวลาหันน์พอนับจำนวนได้ว่า ๖๒ ล้านคน นี้คือ ลูกแห่งชาติไทยของเราทั้งหลาย

เราต้องมีความรักชาติ คือพ่อแม่ของเราระบุ หรือว่า ชาติไทย เหมือนกันกับเด็กที่เกิดจากพ่อแม่ มีกีดกันตาม มีความรักชาติ เสมอกันหมด แม้จะได้พลัดพรากจากไปสู่สถานที่ต่างๆ เพื่อการศึกษาเรียนรู้ และประกอบหน้าที่การทำงาน เขาย่อมมีความรักชาติ คิดถึงชาติของตน คิดถึงพ่อแม่ของตนอยู่เสมอ นี่เราก็เหมือนกัน ต้องคิดถึงชาติไทยของเรา จึงสมกับว่า เราเป็นคนรักชาติ

การที่จะประกอบให้เหมาะสมกับความเป็นคนรักชาตินั้น ประกอบอย่างไรจะจะเหมาะสมกับความรักชาติ จึงต้องได้อาศัยศาสนาเป็นแนวทางเดินในการปฏิบัติตนด้วยความรักชาติของเราระบุ จึงต้องปฏิบัติตัวให้ดี การประกอบทุกสิ่งทุกอย่างต้องมีหลักศาสนาเป็นเครื่องดำเนิน

อย่างได้ปัล้อยตัวไปตามความอยาก ความทะเยอทะยาน ซึ่งส่วนมากเป็นความเสียหาย นี้เป็นทางสายแค่ตัวของเราตลอดส่วนรวม พร้อมทั้งประเทศาติของเรา พากันนำเอาธรรมเรื่องเข้ามา มีขอบเขตบังคับการประพฤติเนื้อ ประพฤติตัว หน้าที่การทำงาน การซื้อขายทุกด้านทุกทาง ให้มีความรอบคอบขอบซิด โดยมีธรรมเป็นเครื่องดำเนิน มีความรู้จักประมาณ มีความรู้จักพอดีเป็นประจำตัว

หลักใหญ่ที่กล่าวมาข้างต้น นี้คือ ความรักชาติ เป็นของสำคัญ กับพื้นของชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน การรักชาติต้องเป็นความเสียสละ มีแต่ความรักเฉยๆ ไม่เสียสละเพื่อชาติไทยของเรา ก็ไม่สมเหตุสมผล กับความรักชาติ นี้พื้นของชาวไทยทั้งหลายต่างท่านไม่ว่าอยู่ทางไกลทางไกล เห็นชาติไทยของเราเป็นหัวใจของตนทุกท่านแล้ว ก็อุตส่าห์พยายามมาทั้งใกล้ทั้งไกล นาบริจาคมเป็นทองคำบ้าง เป็นдолลาร์บ้าง เป็นเงินสดบ้าง นี้เป็นหลักใหญ่แห่งการเสียสละ เพื่อช่วยชาติของเรา

นับว่าเป็นความถูกต้องดีงาม หลังจากนั้น เรายังพยายามขวนขวยช่วยหากาเพื่ออุดหนุนชาติไทยของเรา ตามมากตามน้อย ตามกำลังความสามารถของตน และปฏิบัติตนให้อยู่ในขอบเขตแห่งศีลแห่งธรรม

รักชาติไทย ส่งเสริมสินค้าไทย

เมืองไทยเราก็คือ เมืองพุทธ เป็นผู้รักจักประมาณ เป็นผู้มีหลักมีเกณฑ์ ให้ยินดีในสิ่งที่มีอยู่ของตน สิ่งที่มีอยู่ก็คือ สมบัติเงินทอง ข้าวของ สินค้าต่าง ๆ ที่มีอยู่ในเมืองไทย ซึ่งคนไทยเป็นผู้ผลิตขึ้น ควรที่จะส่งเสริมสินค้าไทยของเรา ให้เป็นเนื้อเป็นหัวใจของเมืองไทย เราด้วยกัน แล้วสมบัติเงินทอง ข้าวของก็จะไม่ร้าวไหลออกไปข้างนอก และทำเมืองไทยของเราให้เสียไปด้วย เรายังเชื่อว่าเป็นการอนุญาติของตน โดยวิธีใช้ของชาติไทย กินของชาติไทย อยู่ในเมืองไทย สมบัติของชาติไทยนำมาเป็นสมบัติอันล้ำค่าของตัวของเราแล้ว เรายังเป็นผู้มีอิสรภาพเต็มตัว ต่อไปเมืองไทยก็จะได้รับการบำรุงส่งเสริมให้แน่นหนา มั่นคงขึ้นไปโดยลำดับ อันนี้เป็นข้อที่น่าคิดมากด้วยกันทุกคน

อย่าลืมเนื้อลืมตัว ของครกีตาม เอาจมาจากเมืองนอกเมืองนา เอามาอวดเมืองไทยตัวเอง ใช่ไม่ได้ ต้องเอาของคนไทย oward คนไทย เอา ani สัยของคนไทยอวดกัน อย่าเอา ani สัยของเมืองนอก ซึ่งหาแต่รายได้อ่ายางเดียวมาเป็นเนื้อหัวใจของเมืองไทย แต่มากัดเมืองไทยให้เหลวแหลกไปหมด อันนี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง สิ่งใดก็ตามที่ควรจะนำมาเรายังนำมาด้วยเหตุผล ไม่ใช่ว่าจะปิดกันทุกอย่างไม่ให้นำมา แต่เวลานี้มันนำมาด้วยความฟุ่งเฟือ ไม่มีประมาณ เป็นนิสัยไม่ดีต่อเมืองไทยของเรา จึงต้องได้เดือนกันในข้อนี้

สิ่งที่ควรนำมา ครกี ก็รู้ว่าจำเป็นโดยแท้แล้วก็นำมาใช้ เพราะของเราไม่มีจริง ๆ เรายังมาใช้ นี่ล่ะ หลักของชาติบ้านเมือง ที่จะตั้งแน่นหนามั่นคงอยู่ได้ด้วยความเป็นคนไทยด้วยกัน ความรักชาติ

 ๖๒

ด้วยกัน การใช้สอยอยู่กินด้วยสมบัติของคนไทยเองด้วยกัน สมบัติทั้งหลายที่มีอยู่ในเมืองไทยของเรา ก็ไม่รู้ว่าเหลาแตกซึมไป เมืองไทยของเรา ก็ตั้งหลักแน่นหนามั่นคงขึ้นได้ นี่เป็นหลักจำเป็นที่สุด ที่เมืองไทยของเรารถูกท่านทุกคน จะต้องต่างคนต่างประหยัด ต่างคนต่างระมัดระวัง ต่างคนต่างส่งเสริมคนไทยด้วยกัน และจะเป็นปีกแผ่นมั่นคงขึ้นไปโดยลำดับ นี่เกี่ยวกับเรื่องการใช้สอย ก็เกี่ยวกับศีลธรรมเหมือนกัน

ผ้าเดียวเมียเดียว

ขอให้มีชื่อเมียแปะ มีข้อบังคับทุกคนๆ เมื่อเป็นคนดีแล้ว แม้แต่ในครอบครัวของเรา ก็ประจักษ์ในตัวของเรานฯ สามีภรรยาอยู่ร่วมกันด้วยความเป็นผู้มีศีลเมธธรรมแล้ว มีความอยู่เย็นเป็นสุข มีความอบอุ่น สามีเมียคนเดียว ภรรยาเมียผัวคนเดียว อับปิจดา เป็นผู้มักน้อย ไม่สนใจกับหญิงใจชายใด เพราะเหล่านั้นเป็นหญิงกาฝากชายกาฝาก จะมาทำลายครอบครัวของเรา ผัวเมียของเราให้แตกแยก เป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้ขึ้นมา

พระฉันนพพระพุทธเจ้าจึงสอนให้ อับปิจดา กามสุ มิจฉาจาร ดังที่กล่าวเมื่อสักครู่นี้ว่า ห้ามไม่ให้ทำ กามสุ มิจฉาจาร อันผิดแนวทาง ผิดทาง ก็คือว่า ผิดจากความเป็นผัวเป็นเมีย หาหญิงอื่นมาเป็นเมียแทน ชายอื่นมาเป็นผัวแทน เป็นผัวกาฝาก เมียกาฝาก อย่างนี้เป็นการทำลายจิตใจของกันอย่างมาก แล้วผู้เช่นนี้ตอกนรกรหักด้วยนะ ตามธรรมท่านแสดงไว้ เพราพวgnี้ทำลายจิตใจกันไม่ใช่ทำลายธรรมชาติ เมียจะไม่เสียใจยังไง เมื่อผัวไปทำลายจิตใจตนต่อหน้าต่อตา ผัวจะไม่เสียใจยังไง เมื่อเมียไปทำอย่างนั้น เพียงเท่านี้ก็เป็นการกระเทือนมากแล้ว พระพุทธเจ้าจึงสอนให้มีข้อบังคับไว้ด้วยศีลข้อนี้ อย่างแน่นหนามั่นคง เพื่อรักษาให้เป็นความอบอุ่นแก่ครอบครัวผัวเมีย นั้นเอง ไม่ใช่แก่ใครนะ

พระพุทธเจ้าไม่มีการได้ทำการเสียจากเรา พวกราเนีลัง พวกรที่จะเอาไฟเผากัน เพราะความเลยเดิดเรื่องกิเลสตันหนานี้ไม่มีเมืองพอตัวนี้ดื้อจ้านมาก ขอให้พ่นองชาวยไทยทั้งหลายได้ยับยั่งลงให้อยู่ในพ่อประมาณ อย่าให้เลยเดิด ตัวนี้เหมือนไฟได้เชื้อ ใสเข้าไปหามันเท่าไร มันจะเผาไหม้หมด เรื่องหญิงเรื่องชายในโลกนี้มีเท่าไร มันไม่พอนะถ้าไม่มีธรรมเข้าบีบบังคับเอาไว้ ไม่พอก็คือมาเผาราเนันแหละ ไม่ใช่เผาใคร ให้พากันระมัดระวังอันนี้ให้มาก ตัวนี้เป็นตัวสำคัญมาก ครอบครัวผัวเมียนี้เป็นสำคัญมากนะ และตกนรกก์ตกหลุมที่ลึก ๆ เสียด้วย ทำจิตใจให้แตกกระจายไปเลย ทั้ง ๆ ที่เป็นอยู่นี้ออกแตกนະนีลัง กรรมอันนี้เป็นหนักมาก เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงทรงบัญญัติไว้ในศีลข้อนี้อย่างหนัก เพื่อจะรักษาหัวใจของกันและกันให้มีความสงบร่มเย็น

ທອງຄໍາທົ່ວໝໍ່ ລູດຫຸນປະໄຍ

ທອງຄໍາເປັນຫລັກປະກັນຂອງຖຸກຈາຕີ

ທອງຄໍາ ຕ້ອງແຜ່ງໜ້ານະ ທອງຄໍາ ທອງຄໍາຕ້ອງເປັນທີ່ໜຶ່ງຂອງ
ຂໍ້ມູນໃນຄຣາວນີ້ ໃຫ້ທອງຄໍາເປັນເບົວຮັ່ງ ຍກກອງຄໍາຂຶ້ນເລຍເຖິວ
ເປັນຮັງຂໍ້ມູນ ທອງຄໍາເປັນເຄື່ອງປະກັນຈາຕີຂອງໄທຢາເຮົາ ໄມໄດ້ອະໄ
ມາກົດຕາມ ຂອໃຫ້ກອງຄໍາເດັ່ນ ຈຳກັດ ເປັນຫລັກປະກັນຈາຕີໄທຢ
ຂອງເຮົາ ເຮັດໜ້ານັກໃນຈຸດນີ້ມາກທີ່ສຸດ ຈຸດນີ້ເປັນແກນ ເປັນແກ່ນຂອງ
ຈາຕີໄທຢາເຮົາ ຖຸກຈາຕີນັ້ນແລະ ຄ້າຈາຕີໃຫ້ມີທອງມາກ ຈາຕີນັ້ນ
ສ່ວນມາມາກ ເຮັດວ່າແໜ້ງແກຮ່ງລະ ຈາຕີໃຫ້ມີທອງມາກ ຈາຕີນັ້ນແໜ້ງແກຮ່ງ
ຄ້າຈາຕີໃຫ້ໄມ້ມີທອງມາກ ມັກຈະລັ້ມ ແລວງ ໄປ

ທອງຄໍາເປັນຫວ້າໃຈຂອງຈາຕີ ເປັນຫລັກປະກັນຈາຕີໄທ

ຫວ້າໃຈຂອງຈາຕີກົດັກທີ່ບອກແລ້ວ ຄື່ອ ທອງຄໍາເປັນຫວ້າໃຈຂອງຈາຕີ
ເປັນສົມບັດປະກັນຈາຕີ ເມື່ອເຮົາມີກອງຄໍາອູ້ໃນຄລັງຫລວງຂອງເຮົາແລ້ວ
ກົດເກັບເຮົາມີຫລັກປະກັນຈາຕີໄທຂອງເຮົາ ພາກຈະຕິດໜີ້ຕິດສິນເຂາ
ເມື່ອນອກ ເຮົາກີ່ໄມ່ເດືອດຮ້ອນນັກ ເພຣະເຮົາມີສົມບັດປະກັນຕົວຂອງເຮົາ
ກາຣຕິດໜີ້ຕິດສິນເຂາໄມ່ຮຸນແຮງ ກາຣຈັບຈ່າຍໃຊ້ສອຍກາຍໃນກົພອເປັນພອໄປ
ອາຄັຍທອງຄໍານີ້ເປັນພື້ນຖານແໜ່ງກາຣພລິຕຮນບັດຮັບຂຶ້ນມາໃຊ້ໃນເມື່ອໄທຢ
ຂອງເຮົາ ເພຣະລະນັ້ນທອງຄໍາຈຶ່ງເປັນຈຸດສຳຄັນມາກເປັນອັນດັບນີ້ ທີ່ເຮົາ
ຈະຕ້ອງຂວາງຂວາຍເພື່ອເປັນຫລັກເກັນທີ່ຂອງຈາຕີໄທ ເປັນຫົວໜີຈົດໃຈອັນ
ແໜ່ນຫນາມັ້ນຄົງຂອງຈາຕີໄທຢາເຮົາ ຄື່ອ ທອງຄໍາ ໄກສງວອັນນີ້ໃຫ້ມາກທຸກຄົນ

ເມື່ອນອກມອງນາເຂາດູກເຫີຍດໜາຍມາເຮົາໄມ່ໄດ້ນະ ເພຣະເຮົາ
ສົມບຸຽນແບບ ຄ້າເຮົາຂາດເສີຍອ່າງເດືອວ ເຂມອງດູເຮົາໄມ່ໄດ້ ດີໄມ່ດືກບັດ
ສາມາຄມກັບເຂາໄມ່ໄດ້ ເຂາດູກເຫີຍດໜາຍ ນີ້ເຮົາສົມບຸຽນແລ້ວໄປໄຫນ
ໄປໄດ້ກວ້າງ ທີ່ຢູ່ ທີ່ກິນ ທີ່ຫລັບ ທີ່ອນ ທີ່ຄົບຄ້າສາມາຄມຂອງເຮົາກວ້າງຂວາງ

ด้วยความมีศักดิ์ศรีติงามแห่งชาติของเรา นี่ก็ให้พิพากษาก้าวตั้งแต่บัดนี้ต่อไป เรียกว่า ก้าวโกรกการช่วยชาติของเรา มีอะไรเข้ามา

อันดับหนึ่งที่เด็ดที่สุด คือ ทองคำ นะ นี่เราได้ไปเห็นแล้วในคลังหลวง เราไปดูเอง แล้วผู้รักษาคลังหลวงก็เป็นหัวใจของชาติ เราเองก็เป็นหัวใจของชาติ สองต่อสองหัวใจของชาติมาปรึกษาหารือกันมาเปิดความลับให้กันฟัง ความลับก็ได้แก่หัวใจของชาติไทยของเราคือ ทองคำ มีเท่าไรๆ ให้ทางโน้นซึ่งจะให้เราทราบสองต่อสอง ไม่ให้ใครเข้ามายุ่งเลย นั่นเห็นไหม ชาติต่อชาติ หัวใจของชาติ รักษาชาติ ด้วยกัน สงวนชาติตัวยกัน ให้รู้ความลึกถึงหน้าบางของชาติ จึงต้องมาสนทนากันโดยเฉพาะ รู้หมดละเอียดถึงทั่ว แต่สิ่งเหล่านี้จะมาเปิดให้ใครฟังไม่ได้ ต้องอยู่ระหว่างสองคนเท่านั้น ที่ว่าต่างคนต่างรักษาชาติแบบคือชาติตัวยกัน เราจะอุกมาจาระในแต่สิ่งใดที่ส่งเสริมชาติบ้านเมืองของเรา ให้มีความแน่นหนามั่นคงขึ้นไปเท่านั้น

เวลาที่ชาติไทยของเรากำลังขาดตกบกพร่องทองคำอยู่มากนະ ให้พี่น้องทั้งหลายจำ นีล่ำหลักประกันชาติของเรา เรานำออกมานะได้ เพียงเท่านี้ อย่างอื่นเรานำมาไม่ได้ ขอให้รู้แล้วกันว่า เวลาที่จุดที่สำคัญที่สุดของเรา คือ ทองคำ เป็นอันดับหนึ่ง นอกจากนั้นก็ตามกันมาขอให้ทองคำนี้เป็นหลักประกันชาติเกิด เราจะอยู่ผาสุกสบาย ติดหนึ่งติดสินเชา เรายังยอมรับว่าติดหนึ่งสิน แต่หลักประกันของเราไม่เอนเอียงเป็นการใช้ได้

นีล่ำจึงว่าเงินที่มาทั้งหมดนี้ เราอาจจะใช้หนี้เขาไปตามเป้าหมายนั้นอันหนึ่งก็ได้ เราอาจจะแยกเงินที่จะใช้หนี้มาช่วยชาติของเรา หนุนเข้ามา เช่น ดอลลาร์นี้หนุนเข้ามาทางไหนก็ได้ ที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา เราไม่ได้ไปแบบเดียวเตอร์ตองนะ เราไปหลายแบบหลายฉบับ อันได้ที่จะเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา จะหมุนเข้ามาๆ เพื่อประโยชน์แก่ชาติทั้งนั้น ส่วนทองคำแล้วเรียกว่าจะ

เข้าขันตายตัว ใจจะมาเคลื่อนไม่ได้ wegen เนื่องจากหัวใจของชาติ เคลื่อนอันนี้ก็เท่ากับหัวใจของชาติจะขาด เราจึงไม่ให้เคลื่อนท้องคำ เอาเป็นพื้นฐานไว้เลย แต่สมบัตินอกนั้นจะเคลื่อนได้ เอาเป็นประโยชน์เพื่อชาติของเรา อาจเคลื่อนไหวไปมาได้ อาจจะโยกไปทางนี้ ย้ายไปทางนั้น เปลี่ยนไปทางนั้น เปลี่ยนไปทางนี้ เพื่อประโยชน์แก่ชาติของเราได้

แต่หลักประกันชาติของเรา คือ ท้องคำนี้ ยังไม่อยู่ในความเคลื่อนย้ายไปไหนได้เลย นอกจากจะสั่งสมขึ้นให้แน่นหนามั่นคงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นขอให้พื้นท้องทั้งหลาย จงพยายามสั่งสมขวนขวยหาท้องคำเข้ามาเป็นหลักเกณฑ์แห่งชาติไทยของเรา เป็นหัวใจของชาติไทยของเรา จะเป็นที่สมมัคสมหมายด้วยกันทุกถ้วนหน้า

มีสมเด็จพระเทพฯ กับ หลวงตา ได้เข้าดูทองคำในคลังหลวง

เวลานี้ท้องคำเรากำลังบกร่องในคลังหลวงมากอยู่ เหตุที่หลวงตาจะได้ประกาศให้พื้นท้องทั้งหลายทราบตลอดมา ตั้งแต่วันไปดูทองคำในคลังหลวง (ฝ่ายอ gobart ธนาคารแห่งประเทศไทย) นั้นหัวหน้าคลังหลวงนิมนต์ให้ไปดู วันนั้นเป็นวันที่เราไปมอบทองคำเป็นครั้งแรกเลย หัวหน้าคลังหลวงก็นิมนต์เราเข้าไปดูทองคำ

แล้วทางโน้นเขาก็บอกว่า ในคลังหลวงนี้จะได้เข้ามาที่นี่เพียง ๒ องค์เท่านั้น มีสมเด็จพระเทพฯ หนึ่ง กับหลวงตา ได้เข้ามาดู นอกนั้นไม่มี เข้าห้ามเด็ดขาด ไม่ให้เข้าไปเลย เขา尼มนต์เราเข้าไปดู เราถึงรู้สึกได้ทันทีว่า คลังหลวงของเรา ซึ่งเป็นหัวใจของประเทศไทย คงมีความมุ่งหวังเกี่ยวกับเราเข้าไปดูทองคำ เรื่องที่แรกก็คือ เราไปมอบทองคำมันก็อาจจะเข้าเกี่ยวโยงกัน นิมนต์เข้าไปดู ก็ดูจะเอียดลองเสียด้วยดูหมด แล้วถามแง่นั้นแงนี้ ประเทศไทย เมืองไทยเราได้ออกทองคำไปฝากไว้ คือ ประเทศที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย การติดหนี้ติดสิน

ต้องมีทองคำเป็นเครื่องประดับ เราคิดไว้อย่างนั้นแหล่ สามก็ตรงเป็น
เลยนะ ที่นั่นฝากไว้เท่านั้นๆ เพื่อเป็นเครื่องประดับชาติไทยของเรา
ในการซื้อขาย การติดหนึ่งติดสิน ก็เอาเหล่านี้เป็นเครื่องประดับ

ที่นี้เวลาขอนเข้ามาหาเมืองไทยเรานี้ แล้วเมืองไทยเราล่ะ
เวลาที่กองคำมีมากห้อยเพียงไร เขานอกว่ามีเท่านั้น รู้สึกว่า เรายัง
ใจหายุบเลยนะ นั่นละที่ออกมากจากนั้น ตั้งแต่บัดนั้นมา ประกาศ
เรื่องทองคำจนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีอ่อนข้อเลย

ทองคำ ดอลลาร์ เพื่อความหมายแห่งมั่นคงแก่ชาติไทย

จุดศูนย์กลางของเมืองไทยเรา คือ คลังหลวง (ฝ่ายออกบัตร
ธนาการแห่งประเทศไทย) เป็นที่รวมจิตใจของประชาชนทั้งชาติ นี่ล่ะ
เป็นเครื่องยืนยันประเทศไทยให้จริงถาวรแห่งหนามั่นคงเรื่อยมา
 เพราะหัวใจของชาติ ได้แก่ ทองคำ และ ดอลลาร์ นี้เป็นสำคัญมาก
 ยืนตัว อยู่ในทำกลางแห่งชาติไทยของเรา คือ คลังหลวง นี่ล่ะที่
 หลวงตาได้อุตสาหพยาภามพาเพื่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกาย ก็เพื่อ
 จุดไฟญี่ปุ่น ให้เป็นความแห่งหนามั่นคงแก่ชาติไทยของเราตลอดไป

เพราะฉะนั้น ท่านผู้ใดที่บริจาคมากห้อยเพียงไร นั้นคือ
 ฝนตกแต่ละหยดละหยาด จะประมาณกันไม่ได้เลย ตกลงไหนก็คือ
 หยดน้ำฝนที่จะทำแม่น้ำลำคลองทั้งหลายให้เต็ม ๆ ด้วยกันทั้งนั้น
 จะมาจากทิศใดแคนใด เป็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทย น้ำใจนี้มีความ
 ลึกซึ้งเสมอ กันหมด ไม่ว่าจะอยู่ในป่าในเขา คนมีน้ำใจเป็นคนมีคุณค่า
 มีราคา เป็นคนมีสาระสำคัญผังใจตัวเอง

ทองคำยันตับหนึ่ง ดอลลาร์ยันตับสอง เงินสดยันตับสาม

ทองคำเป็นหลักของชาติเรา เราจึงส่วนทองคำมากที่สุด
 ทองคำจึงเป็นเบอร์หนึ่งเลย เป็นหัวใจของชาติไทยเรา เมื่อมีทองคำ

 ๖๘

ในคลังหลวงเรามีพิมพ์ธนบัตรออกใช้ได้อีกนะ มีท้องคำเป็นประกันในคลังหลวงแล้ว เรายังพิมพ์ธนบัตรเงินไทยของเราออกใช้ได้ตามปริมาณทองคำของเราที่มีในคลังหลวง นี่ยังเป็นประโยชน์อีกนะ เพราะฉะนั้น เราจึงเสาะแสวงหาทองคำมากที่สุด เพื่อเป็นหัวใจของชาติเรา ส่วนดอลลาร์นี่ก็ออกใช้หนึ่งเข้า กู้ชาติของเรา ทองคำก็ประกันชาติของเรา

ทองคำเป็นอันดับหนึ่ง ดอลลาร์เป็นอันดับสอง เงินสดเป็นอันดับสาม ทั้งๆ ที่จะเข้าคลังด้วยกันนั้นแหละ แต่มันมีอันดับหนึ่ง อันดับสอง อันดับสาม ด้วยความจำเป็น ทองคำจำเป็นที่หนึ่ง นี่เป็นหัวใจของชาติ หลักประกันชาติของเรา คือ ทองคำ อันที่สอง ดอลลาร์ สำหรับใช้หนึ่งกู้ชาติไทยของเราที่ติดหนี้เข้าเท่าไรๆ เมื่อนอกบัวเขามา แบ่งกินเนื้อหนังของเราไม่ได้สมบูรณ์นะ เขามาตัดนิ้วมือนิ้วเท้าของเราไป นิ้วくだหัวด่วนไม่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นเราจึงได้ต่อเมืองของเราออกไปอีก เอาเงินไปใช้หนึ่งเข้า เอา尼้้มือของเรากลับมาซิ

ทองคำนี่ประกันชีวิตของเรา ทองคำนี่เป็นชีวิตของเมืองไทย ต้องประกันชีวิต อะไรมะอยู่ไกล ชีวิตของเมืองไทยจะหลุดไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นทองคำจะขาดเมืองไทยไปไม่ได้ เอาให้เป็นหลักที่เดียว

นำทองคำเข้าคลังหลวงมีโอกาสเดียวนี้เท่านั้น

การที่จะได้นำทองคำเข้ามาเป็นกลุ่มเป็นก้อนอย่างนี้เข้าสู่คลังหลวงแต่ละครั้ง ๆ มันเข้าได้ง่ายเมื่อไร เข้าไม่ได้นะ นี่ก็เป็นโอกาสอันเหมาะสมอย่างยิ่งที่เมืองไทยเรากำลังช่วยชาติ ชึ่งควรจะได้ทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเราในโอกาสที่เหมาะสมเช่นนี้ ถ้าเลยโอกาสไปแล้ว เราอยากพูดว่า ไม่ได้ว่างั้นเลย ใครจะโผลอกมาแล้วเอารองคำเข้าสู่คลังหลวง เท่านั้นตัน เท่านั้นตัน มันมีไม่ได้นะ นี่มันมีมาด้วยเหตุผล

อย่างเราได้ท่องเข้าคลังหลวงตั้ง ๕ ตัน พื้นห้องชวางไทยเรอกจะแตกด้วยกัน สาเหตุ คือ บ้านเมืองจะล่มจม ต่างคน ต่างดีดต่างดิน พื้นกันขึ้นมา มันก็กระจายไปหาท้องคำ ดอลลาร์ เงินสด ซึ่งจะเป็นเครื่องหนุนด้วยกันทั้งนั้น ที่นี่มันจึงเป็นช่องทางให้ทองคำเราเข้าสู่คลังหลวงได้นะ ถ้าธรรมดاجะไปเอามาเข้าสู่คลังหลวง มันเป็นไปไม่ได้

จึงขอให้พื้นห้องทั้งหลายได้ทราบว่า โอกาสนี้เป็นโอกาสที่เหมาะสมอย่างยิ่งแล้ว ที่เราจะได้นำสมบัติอันเป็นหัวใจของชาติไทยเรา คือ ทองคำเข้าสู่คลังหลวงในครั้งนี้ ยังไงขออย่าให้ต่ำกว่า ๑๐ ตันເກະ เป็นความเหมาะสมอย่างยิ่งแล้วกับเหตุการณ์ที่เรากำลังก้าวเดินอยู่ เวลานี้ เข้ากันได้สนิท ถ้าพันนี้ไปแล้วลำบากนะ จะเอาสัก ๑ กิโล ก็จะໄมได้ ไม่ใช่เล่นนะ เวลานี้เท่าไรก็ได้ๆ เพราะคลังหลวงเปิดประตูไว้ให้แล้ว ให้พื้นห้องทั้งหลายขนเข้าๆ เวลานี้

พอถึงระยะจะปิด มันปิดตัวเองนะ พอหมดเวลา หรือหมดเหตุ หมวดการณ์อะไรแล้ว มันจะปิดปุ๊บ ของมันเอง คระเจาเข้าไปนี้ รู้สึก จะเป็นอนุรานะ เป็นไปไม่ได้ ว่างั้นເກະ นี้เป็นอนุรานะ กำลังพอเหมาะสม พอดีกับเราทั้งหลายที่จะนำทองคำและดอลลาร์เข้าสู่คลังหลวงของเรา เหมาะสมจริงๆ ระยะนี้เหมาะสมมาก

โหน ผลประโยชน์จากทองคำกับดอลลาร์รอบตัวนั้นน้อยเมื่อไร ประจำเมืองไทยเป็นประจำวันเลยนะ ทองคำ ดอลลาร์ที่เป็นสมบัติ ราชเหง้าของชาติไทยเรานี่นะ หมุนความสะอาดให้แก่ชาติไทยของเรา ไปรอบตัว ไม่ใช่ของเล่น ได้มากเท่าไร ยิ่งหมุนกว้างออกๆ นี่แหลก ที่เราได้รับประโยชน์ ส่วนที่เอาไว้เป็นพื้นฐานก็เอาไว้ เช่น เข้าในคลังหลวงไม่ต้องไปเคลื่อนไปย้าย แต่ผลประโยชน์ที่ออกจากคลังหลวง นี่รอบตัวๆ อย่างนี้ล่ะ สำคัญอยู่นะ เราคิดเห็นโอกาสเดียวเท่านี้แหลก ที่เราจะได้ทองคำเป็นตันนะ เข้าสู่คลังหลวงของเรา ให้เป็นปีกแผ่น มั่นคงขึ้น มีโอกาสนี้เท่านั้น ถ้านอกจากนี้แล้ว มองไม่เห็นนะ

ทองช่วยชาติ ไทย กับ เกาหลีใต้ ต่างกัน

นี่ก็เหมือนกันขึ้นเรื่อยๆ อย่างนี้ อำนาจความพร้อมเพรียง สามัคคีเกิดจากความรักชาติ ความเสียสละของเรา เราจึงรักจึงสงวน มั่นคงพร่องตรงไหน ก็รีบหนุนๆ ทันทีเลย ค่อยหนุนเข้ามาๆ

ทองคำนำหนัก ๑๐ ตัน เป็นของเล่นเมื่อไร เพียงแต่แท่งเดียว ดูนีส่งงามมาก คือ แท่งหนึ่งมัน ๑๒ กิโลครึ่ง มาวางนีนำดู พาดเข้าไป ๔๐๐-๕๐๐ แท่ง ๔๐๐-๕๐๐ กิโล พาดเข้าไปถึง ๖,๐๐๐ กิโล หรือ ๖ ตันกว่า จึงเป็นที่ภาคภูมิใจของเราผู้เป็นเจ้าของ และที่อื่นที่เขาไม่มี เจตนามุ่งร้ายหมายโທะอะไร์กับเรา เขาก็พลอยอนุโมทนาด้วย ได้ยิน ว่าทางจีนหรืออะไรที่เขาซื้อพันธบัตร

(ลูกศิษย์ : เกาหลีใต้ครับ เข้าช่วยชาติโดยให้ประชาชนมา ซื้อพันธบัตรของรัฐบาล พอรัฐบาลมีเงินก็ถ่ายคืน ไม่ได้ให้ฟรี แต่หลวงตาหันหนุนคลังหลวงแบบไม่ได้คิดอะไร ให้ฟรีๆ เลย) มันต่างกัน พวกรามีมากมีน้อย ยกให้ฟรีเลยตลอดมาๆ เวลานีก็ตั้งหัวตันกว่าแล้ว พอกถึงวันที่ ๑๒ เมษา ก็จะ ๖ ตันกว่า นี่ให้ด้วยน้ำใจเราฟรีๆ เลย ไม่มีอะไรเป็นสิ่งตอบแทน มีมากมีน้อยทุ่มลงๆ เพื่อชาติไทยของเรา

ກະເມສາ ១០ តັນ ປະເທດສານຕົວແຫ່ງການຂ່າຍຫາຕີ

เครื่องหมายแห่งการช่วยชาติ

จุดสำคัญ คือ ทองคำเราต้องให้ได้ ๑๐ ตัน ในการช่วยชาติคราวนี้ ให้หย่อนกว่านี้ไม่เหมาะสมกับศักดิ์ศรีดีงาม เกียรติยศ ชื่อเสียงของ ประเทศไทยเรา ที่ บูรุษ ตา ยาย เราได้พำนอพารายมาจนกระหึ่งบัดนี้ แล้วจะล่มจมเมื่อ ๓-๔ ปีผ่านมานี้ นี่พื้นอองชาวไทยเราทั้งชาติ กำลังหนุนกันขึ้น ที่นี่ก็จะเอาทองคำนี้เป็นศักดิ์ศรีดีงามในการช่วยชาติว่า อะไรเป็นเครื่องหมายแห่งการช่วยชาติในคราวนี้ เราจะยกทองคำขึ้น หน้าหัก ๑๐ ตัน ว่าพื้นอองชาวไทยเราได้ช่วยชาติดitonเองถึงหน้าหัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์คงไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านแหลก นี่แหลกเราจะยกอันนี้ขึ้นเป็น ความสูงงามของชาติไทยเรา ลบล้างสิ่งเลวร้ายที่จะพาให้เราล่มจม เมื่อ ๓-๔ ปีนี้ ลงจมทะเลไปเลย แล้วเอาทองคำขึ้นแทน

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่ว กันว่า ทองคำนี้ยังไงต้องให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ไม่เงินเสียศักดิ์ศรีของชาติไทยเราเป็นอย่างมาก
ในการซ่วยชาติคราวนี้ เพราะโลภภายนอกเข้าเห็นหมดแล้ว เมืองไทยจะจะมาเข้ากู้ทั่วหน้ากัน ที่นี่เมืองไทยพื้นฟูตัวเองขึ้นไปมากน้อยเพียงไร
เขาก็จะเห็นทั่วหน้ากันเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเอาความดี
ของเรา ความอุตสาหกรรม เริ่มมาตั้งแต่ความรักชาติ ความเสียสละ
ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน รวมตัวเข้ามาแล้วเป็นทองคำน้ำหนัก
๑๐ ตัน долลาร์ ๑๐ ล้าน นี้เป็นหลักเข้าสู่คลังหลวงเรียบร้อยแล้ว
ส่วนปริญานนองนี้ไม่พุดกันแหละ

เจ้าอันนี้เป็นสำคัญ ให้ได้ครบ ๑๐ ตัน นี้เป็นความยืนตัว ตายตัว เป็นคำสัตย์ คำจริง ของหลวงตาที่เชื่อพื่น้องชาวไทยเราว่า จะต้องได้ ทองคำ ๑๐ ตัน ในการช่วยชาติคราวนี้ เพื่อเป็นเกียรติคุณของ ชาติไทยเรา ซึ่งจะล่อมใจไม่นานมานี้ คราวนี้จะรื้อพื้นขึ้นมาเอาทองคำ

๗๒

เป็นเครื่องประทั้น แล้วประดับชาติไทยของเรา

เมื่อมีคนมาถ้าม เชน พากเมืองนอกมาถ้าม ชาติไทยของเราที่ช่วยชาติตัวเอง มีอะไรเป็นเครื่องหมาย เราจะยกทองคำขึ้น ๑๐ ตันเลย นี่เป็นเครื่องหมาย ติดตามมาอีก กดอลลาร์ ถ้าเขายากเที่ยวหาดูอะไรในที่ต่างๆ ของเมืองไทยที่ช่วยชาติคราวนี้ ให้เข้าไปหาดูตามที่ต่างๆ เช่น สถานสงเคราะห์ โรงพยาบาล โรงเรียน โรงพยาบาลต่างๆ มีแห่งละก็ตึกก็หลัง ที่เจาเงินเหล่านี้ไปช่วยชาติบ้านเมือง แล้วถอยนร์ กีคัน เรายากพูดว่า ๑๐๐ ขึ้นไป ช่วยโรงพยาบาล เป็น ๑๐๐ ขึ้นไปเลย ส่วนโรงพยาบาลเวลานี้เราช่วยเกือบ ๒๐๐ โรงพยาบาล ทั้งซื้อที่ให้ ทั้งซื้อให้เพิ่ม ทั้งซื้อให้หมดเป็นโรงพยาบาลล้วนๆ ไปเลย ก็มีเยอะอันนี้เราแนบไม่ได้นะ

ทองคำ ๑๐ ตัน เป็นความมุ่งหมายของชาติไทย

ถ้าได้ ๑๐ ตันแล้ว หลวงตานี้สมใจกับที่เราเสียสละจริงๆ เสียสละเพื่อชาติ เพื่อศาสนา เรียกว่า สละเต็มเม็ดเต็มหน่วย สิ่งที่ตอบรับกันเราไม่ต้องการอะไร เราต้องการทองคำ ขอให้ได้ทองคำสัก ๑๐ ตัน เพื่อมาประดับเกียรติยศ ชื่อเสียง และความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทย ของ我们在คราวนี้ เพราะเป็นคราวยิ่งใหญ่สุด ตั้งแต่เราตั้งเมืองไทยมา แรกก็ไม่ได้เคยพากันทำอย่างนี้ คราวนี้ก็พากันช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ขอให้ได้เครื่องประดับชาติของเรางานความรักชาติ ความเสียสละ ความพร้อมเพรียงสามัคคีจากพี่น้องทั้งหลายเป็นจำนวนทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน กรุณาทราบโดยทั่วกัน ตรงนี้เป็นจุดหัวใจของพี่น้องชาวไทย ทุกๆ คน ๖๒ ล้านคนเป็นอย่างน้อย ให้หัวใจปักลงในทองคำหนัก ๑๐ ตันด้วยกัน ทองคำนี้แหละจะย้อนกลับมาจากการรักชาติ ความเสียสละของเรา มาเป็นเครื่องประดับชาติของเราส่งงาน ใครดูถูกเหยียดหยามก็ไม่ได้ง่ายๆ ถ้าเราได้ทองถึง ๑๐ ตัน

ทองคำนี่เป็นความมุ่งหมายแห่งชาติไทยของเราอย่างยิ่ง และเป็นความมุ่งหมายของหลวงตาซึ่งเป็นผู้นำของพื่น้องทั้งหลาย ขอให้ได้ ๑๐ ตัน นี่เป็นจุดสำคัญ ขออย่าให้หลุดลอยไปจากเงื่อนเมืองแห่งชาติไทยของเราที่รักชาติเต็มหัวใจด้วยกัน ยังไงขอให้ได้นะ

ทองคำ ๑๐ ตัน เป็นประวัติศาสตร์อันใหญ่หลวง ไม่อ灸ลับเลือน

การช่วยชาติคราวนี้ หลวงตามีความมุ่งหวังต่อทองคำเราที่จะให้เข้าสู่คลังหลวงประมาณ ๑๐ ตัน จะเป็นที่พอยใจของหลวงตา ตลอดถึงพื่น้องชาวไทยทั่วประเทศจะได้รับความอบอุ่นจากทองคำที่เราได้คราวนี้ ๑๐ ตัน จะเป็นที่พอยใจและอบอุ่นทั่วประเทศไทยของเรา จากนั้นชื่อเสียง กิตติศัพท์ กิตติคุณ แห่งความรักชาติ และความเสียสละของพื่น้องชาวไทยเราจะกระจายออกจากการของคำนำหน้าหนัก ๑๐ ตันทั่วโลกดินแดน ในคราวนี้ หลวงตาจึงมุ่งหวังอย่างยิ่งที่จะให้คราวนี้เป็นประวัติศาสตร์แห่งชาติไทย โดยมีทองคำเป็นเครื่องประกัน ๑๐ ตัน

เรายังมีความมุ่งหวังต่อไปอีก จะพยายามให้ได้ ๑๐ ตันจาก นำใจที่รักชาติและความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีแห่งพื่น้องเราทั้งชาติ รวมกันเป็นทองคำนำหนัก ๑๐ ตัน นี่จะเป็นประวัติศาสตร์อันใหญ่หลวงจะไม่ลบเลือนไปอย่างง่ายดาย เงินในกระเบื้องของเราแต่ละท่านที่เป็นเศรษฐีมีเงินซื้อทองคำได้น้ำหนักมากกว่า ๑๐ ตันก็ดี แต่จะไม่มีความชุ่มเย็น มีศักดิ์ศรีดีงามกระเทือนทั่วประเทศไทยและทั่วโลกได้เหมือนอย่างทองคำที่พื่น้องทั้งหลายบริจาคเข้าสู่คลังหลวง ๑๐ ตัน ด้วยความรักชาติคราวนี้เลย เพราะฉะนั้น จึงเป็นคราวที่พื่น้องทั้งหลายจะได้พยายามทุ่มเทความรักชาติของเราให้เป็นสักขีพยานในคลังหลวง ด้วยทองคำ ๑๐ ตัน เรียกว่า ควรให้เป็นพื้นฐานแห่งการช่วยชาติเราคราวนี้

ทองคำ ๑๐ ตัน ไม่เหลือกำลังชาติไทยเรา

ทองคำ ๑๐ ตัน ไม่พำนัชชาติไทยให้ล่มจม นอกจากจะพาชาติไทยของเรารีฟื้นฟูขึ้นมาด้วยความหนาแน่นแม่นยำว่า ทองคำนี้ได้แล้ว ๑๐ ตัน หนุนเข้าในหัวใจแห่งชาติไทยของเรา ประวัติศาสตร์อันสวยงามที่เราจริงเจาจังของชาติไทยเรา ซึ่งมาจากความรักชาติก็จะประกาศก้องขึ้นมาด้วยความส่งงาม ให้โลกทั้งหลายเข้าได้เห็นทั่วหน้ากันว่า เมืองไทยเป็นเมืองยังไง แล้วทั้งชาติ ทั้งศาสนา นำเสียด้วยนะครัวนี้ ควรจะเป็นประวัติศาสตร์อันใหญ่หลวงให้ทั่วโลกทั้งหลายเข้าได้เห็นได้ยินต่อไป จึงขอให้ได้ประวัติศาสตร์อันส่งงามให้คนทั้งหลายเข้าเห็น เมืองไทยเราจะภูมิใจ ทุกสิ่งทุกอย่างหนาแน่น เป็นลำดับลำด้า ด้วยความเป็นสิริมงคลจากการช่วยชาติ รักชาติของชาวีไทยเรา ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ไม่จมเหละ ทองคำที่เราสะสมไปคุณทั้งประเทศ ๖๒ ล้านคน ทองคำหนัก ๑๐ ตัน จะพาให้ชาติไทยเรามี "ไม่มี" ตัดขาดสะบันเลย แต่พำนัชชาติไทยของเรารีฟื้นฟู และเจริญส่งงามทั่วประเทศทั่วโลก ดินแดนนั้นยอมรับ เป็นได้แน่ๆ "ไม่ส่งสัย" จึงขอให้เกิดทุนประวัติศาสตร์ อันนี้ไว้ ด้วยความเสียสละทุกคนๆ เงินในกระเบ้าเราก็เป็นเงินในกระเบ้า เงินสำหรับที่จะยกออกหั้งภัยนอกภัยในได้เห็นทั่วหน้ากัน พร้อมทั้ง ความอบอุ่นแห่งคนทั้งชาติจากสมบัติที่เป็นหัวใจของโลกนี้ให้ได้ อย่าให้หลุดให้ขาดไปได้ เพราะไม่เหลือกำลังต่อชาติไทยของเราที่จะยกยก กันได้ หลวงตาพิจารณาเต็มกำลังแล้วก็ไปลงที่จุดนี้เหละ จุด ๑๐ ตัน

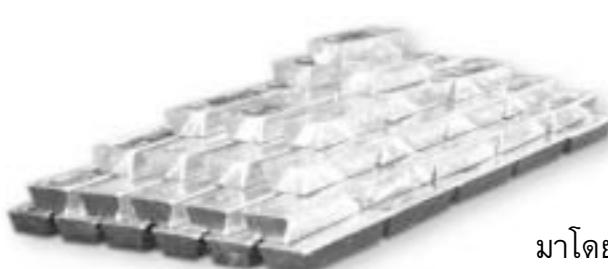
ทองคำหนัก ๑๐ ตัน

ดอลลาร์เที่ยมกันไป

เดียงข้างกันไป แล้ว

เงินสดก็ดังที่เราเห็น

มาโดยลำดับลำดานี้เหละ

ทองคำ ๑๐ ตัน ส่งงามทั่วโลก

เวลา_nีจะเอาทองน้ำหนัก ๑๐ ตันนรื้อฟื้นขึ้นมา เหยียบอันนั้นลง ไปที่มันจะทำให้เรามร เราทำให้มันงามเสียก่อน ความจนนั้นจะ ความจนจะทำให้เรามน้าjmทำนั้นนะ ที่นี่เหยียบมันลงไปด้วยทองคำ น้ำหนัก ๑๐ ตัน ส่วนдолลาร์นี้ยังไงก็ต้องได้แหล ๑๐ ล้าน ได้แน่ๆ ถ้าเราได้นี่แล้ว เรา ก็พอใจ คือ กำหนดที่เราตั้งไว้นี่ ได้ออกประกาศ ทั่วประเทศไทยแล้ว บรรดาพี่น้องทั้งหลายก็ทราบทั่วหน้ากันว่า

คราวนีเป็นคราวที่ยิ่งใหญ่มาก เป็นคราวประวัติศาสตร์แห่งชาติไทยของเรานา เวลาจะจมนีก็กระเทือนทั่วโลก ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย นี่นะ ที่นี่เวลาฟื้นฟูขึ้นมาในนีก็ให้สมคักษ์ศรีกับความจะจม มันเร็วมากนะ การฟื้นฟูขึ้นมาในนี เอาทองคำนำหนัก ๑๐ ตัน พื้นฟูขึ้นมาในนี ก็จะ ส่งงามทั่วโลกอีกเช่นเดียวกัน เรียกว่า ลบล้างกันได้

ทองคำ ๑๐ ตัน เพื่อหัวใจของคนทั้งชาติ

เรา กช่วยเรียกว่า ช่วยเต็มกำลังของเรา ในระยะนีตั้งทองคำไว ๑๐ ตัน ตั้งไวเพื่อหัวใจพี่น้องชาวไทยเรา จะได้ยิดได้เกะเป็นที่อบอุ่น ตลอดไป เมื่อพากเราตายไปแล้ว พี่น้องทั้งหลายตายไป ลูกหลาน จะได้อาศัยต่อไป เราคิดไว้หมด เพราะจะนั้นถึงได้อุตส่าห์พยายาม ตะเกียกตะกาย แล้วก็รบกวนพี่น้องทั้งหลาย เพื่อกุลบุตรสุดท้าย ของเรานาชาติไทย และชาติไทยของเราจะได้มีความอบอุ่น แน่นหนา มั่นคง ในการอันควรเช่นนี ครั้นนอกจากกาลนีแล้วจะไม่มีนะ

นีล่ะที่ได้รบกวนพี่น้องทั้งหลายอยู่ก็ เพราะเหตุนีเอง พอกหมดนีแล้ว พอว่าได้ ๑๐ ตันเท่านั้น เลิกทันทีเลย ไม่กวนอีก ไม่ว่าอะไร ไม่กวน นอกจากจะเกิดมาเป็นพิเศษ ตามอัธยาศัยธรรมดาก ไม่ว่าส่วนใด สมบัติทั้งหลาย เราจะได้เป็นปกติธรรมดาก แต่จะให้รับด้วยการ รบกวนดังที่เป็นมาในนี เราไม่รับ เราไม่ทำ ถ้าว่าขาด ขาดเลยอย่างนั้น

๗๖

นี้กรุณอยู่ท่องคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เพื่อพื่น้องชาวไทยเราจะได้อบอุ่นไปเป็นเวลานานแสนนาน ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย นานแสนนานที่เดียว นี่ล่ะเราอุตส่าห์พยายาม

ฉะนั้น ขอให้พื่น้องทั้งหลายได้อุตส่าห์พยายามตั้งอกตั้งใจด้วยกัน การทำทุกอย่างแสดงออกมานะ เราพิจารณาเต็มกำลังแล้วค่อยออกนะ ไม่ใช่จะพรัดพรายผลลัพธ์ออกมานะ เราไม่ทำอย่างนั้น พิจารณาเรียบร้อยแล้ว พอยแย่แล้วออก ที่นี่จะไร้ห้ามไม่ได้ ขาดสะบั้นไปเลย ถ้าลงได้ออก เป็นอย่างนั้น ถ้ายังไม่ออกๆ พิจารณาเต็มเหนี่ยวแล้วออกเลยๆ

นี่เราక็มุ่งใส่ท่องคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เพื่อหัวใจของคนทั้งชาตินี่ล่ะหลักใหญ่อยู่ตรงนี้ เพื่อให้มีความแน่นหนามั่นคงในชาติไทย ของเราต่อไป และมีความอบอุ่นเป็นเครื่องประกันชาติเราได้เป็นอย่างดี นี่แหล่เครื่องประกันชาติ ของเล็กน้อยเมื่อไหร่ ต้องอุตส่าห์พยายาม ด้วยกัน เราเชื่อบรรดาพี่น้องชาวไทยเรา

ถ้าได้ท่องคำ ๑๐ ตันแล้ว หายใจโล่งปอด

เวลานี้ถ้าเราได้ท่องคำถึงน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วลอง หายใจโล่งปอด แม่ไม่เต็มปอดก็โล่ง เพราะหลวงตาเป็นผู้ปฏิบูดอง ขอให้เชือจุดนี้นะสำคัญ หลวงตาเป็นผู้เข้าไปปฏิบูดท่องคำของ ไม่เลี่ยงกันถึงเรื่องท่องคำฝากไว้ ที่ไหนบ้างๆ เพราเกี่ยวข้องกับการติดหนี้ติดสิน การซื้อ การขาย ต้องเอาทองคำเป็นเครื่องประกันเอาไว้ประเศนั่นๆ นี่ที่มีการติดต่อ ซื้อขายกันอยู่ ทางโน้นก็ตอบมาตรงเป๊ะๆ เลย ที่นี่ในเมืองไทยเรามีเท่าไหร่ มีเท่านั้น ใจเรายังวุ่นเลย พอกอกมาจึงประกาศตั้งแต่ บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ เพื่อจะให้ได้ท่องคำหนนเข้าไป ให้ลมหายใจ โล่งปอดเรบำง

จึงขอให้จับจุดนี้ไว้ให้ดีทุกคน ลมหายใจเวลานี้ยังไม่โล่งปอดนะ ยังฝิดยังเคืองอยู่ ขอให้พยายามให้หนนเข้าไปๆ เพื่อหายใจโล่งปอด

พอถึงทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ไม่ส่งสัญญาและ ต้องได้ ๑๐ ล้าน และ นี่เราจะหายใจโล่งปอดทั่วประเทศไทยเรา เรื่องนี้ เรื่องสิน พะรุงพะรังหมดบัญหาไป นี่พังซิ นี่ล่ำคุณค่าแห่งการช่วยชาติ บ้านเมืองของเรา เพราความรักชาติ ความเสียสละของพี่น้อง ก็คงหลาย แสดงคุณค่าขึ้นมาขนาดไหน เวลานี้แสดงขึ้นมากมาย แล้วจะ ให้เห็นชัดเจน เรียกว่า เป็นที่แน่ใจตายใจโดยลำดับแล้ว

ทองคำครบร ๑๐ ตัน ภายในปี ๒๕๖๖

ให้พากันช่วยให้เต็มเหนี่ยวแน่ เราขึดเส้นตายลงเดือนธันวา ๕๖ ให้เสร็จสิ้นในกำหนด ที่กำหนดไว้ว่าทองคำให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้าน เวลานี้ทองคำเราได้แล้ว ๖ ตันกับร้อยกว่ากิโล ดอลลาร์ได้ร่วม ๙ ล้านแล้ว ดอลลาร์ไม่ค่อยหนักเท่าไหร่นัก ไปหนักอยู่ ทองคำ เพราจะนั้นจึงเร่งตั้งแต่นี้

วันที่ ๑๒ สิงหาฯ ปกติหลวงตามาไม่ให้มาสูงนะวันเกิด ที่นี่พ่อว่า ชาติ ศาสนา เท่านั้น แล้วอ่อนลงไปรับ แล้วแบกขึ้นเลย ขึ้นด้วยนะ วันเกิดหลวงตามะ ต้องเอาให้จริงให้จัง คือเราจะให้หนักในวันนี้ เพื่อจะเปามือข้างหน้าตอนเดือนธันวาฯ และก็อันก็ค่อยขยายไป คือเดือน สิงหาฯ ผ่านไปแล้วไม่กี่วัน เพราเดือนสิงหาฯ จะให้มีงานขึ้นที่นั่น

บรรดาลูกศิษย์ลูกหาจะมีกันที่ไหน ก็ใหม่ เมื่อได้มาน้อย ก็ริบรวมกันมาเข้าไปหลอม ได้จำนวนเท่าไหร่นั้นแหละอบ คืออบ หลังจากวันที่ ๑๒ คือวันที่ ๑๒ เป็นวันงาน พอหลังจากนั้นแล้ว เราได้ อะไรมากน้อยมา เรายกมารวมกันแล้วหลอม หลอมได้เท่าไหร่จะเข้ามอบ หลังจากวันที่ ๑๒ สิงหาฯ ไม่กี่วัน นี่เป็นพักหนึ่ง แล้วพักหนึ่งก็กลับ นี่เป็นพักใหญ่ แล้วก็ขึดเส้นตายกันไว้ที่เดือนธันวา ๕๖ ให้เสร็จสิ้น ในระยะ ๔ ปี ที่ได้ช่วยชาติ ช่วยศาสนามาเต็มกำลังความสามารถ

เวลาหนึ่งที่อ่อนมากแล้วนะ จึงได้เดือนบรรดาลูกคิชช์ลูกหา กั้งหลายทั่วประเทศไทย ให้ต่างคนต่างเร่ง พ้อได้จุดนี้แล้วเราจะได้เบา ราดูขันธ์จะเบาลง พักผ่อนสบายๆ การเทศนาว่าการ ก็เบาลง เพราะเวลาหนึ่งที่รับเพียงจำเป็นนะเดียวนี้ ไม่ได้เหมือนแต่ก่อน จำเป็นจริงๆ แล้วไปให้เท่านั้นแล้วมาเลยหนีเลย ไปอย่างแต่ก่อนไม่ได้แล้ว

น้ำตาร่วงด้วยความห่วงใย

คราวนี้อย่างไรจะต้องประกาศกั้งหวานขึ้นแหละ ความสามารถ ความรักชาติ ความเสียสละ และความพร้อมเพรียงสามัคคีแห่งชาติไทยเรา โดยมีหลวงตาบัวเป็นหัวหน้านำออกทัพฟัดกับความจนของเรา ให้ได้ ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน อันนี้ขาดไม่ได้เลย

ขอให้พื่น้องทั้งหลายฟังคำเตือนขาดอันนี้ เราเคยเตือนขาดมาตลอด เตือนขาดตรงไหน ได้ตรงนั้น สำหรับพาดกิเลสของเราก็เหมือนกัน เอาอย่างนั้นที่เดียว อย่างนี้ล่ะ มันเป็นนิสัยอันหนึ่งที่ฝังมากไม่ผิด มันเป็นอย่างนั้น ถ้าลงว่าได้จริงแล้ว ขาดสะบั้นลงจริงๆ ไม่มีอะไรมาก่อนได้เลย ว่าตรงไหนแล้ว ขาดสะบั้น ถ้าลงด้วยเหตุผลเรียบร้อยแล้ว 逮พิจารณาทบทวนหมด คุณค่าแห่งชาติไทยของเรา เราพูดนี้ คือ หมายความว่ายกคุณค่าแห่งชาติไทยของเรามา ที่ตัวเองนั้นแหละจะพาตัวเองให้ล้มจม ก็ตัวเองเป็นผู้แพ้ให้ล้มจมได้ ทำไม่ตัวเองจะแบกจะอุ้มขึ้นมาไม่ได้

นี่ที่นี่ก็เตือนล่ะที่นี่ เตือนอุ้มขึ้นล่ะคราวนี้นะ แต่ก่อนมันจะลงแบบไหนๆ ก็ไม่รู้ล่ะ เวลาขึ้นต้องเอาอย่างจริงอย่างจัง ไม่อย่างงั้นไม่ได้นะ ต้องให้ได้ที่เดียว ถ้าลงทองคำไม่ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน คงหลงตาบัวนี้ขาดไปเสีย คราวนี้เป็นคราวที่ความหวังของหลวงตาบัวจะสิ้นสุดลง ให้พื่น้องชาวไทยเราทราบกันทั่วประเทศไทยเราเลยว่า หลวงตาบัวนี้ได้เคยเตือนเดี่ยวมาตลอดๆ ผ่านกิเลสขาดสะบั้นลงจาก

หัวใจนี้เด็ดมาต่ำlodๆ คราวนี้เด็ด
เพื่ออุ้มชาติไทย ศาสนาไทย
ของเรารา หลวงatabัวขอขาด คือ
ท่องคำน้ำหนัก ๑๐ ตันไม่ได้เลย
ขาดไปเท่าไรๆ ก็ไม่รู้ หรือขาดไป
๑๑ ตัน ก็ไม่รู้ เราก็ไม่ทราบด้วย
คงหลวงatabัวต้องขาดไปเสีย
อย่าให้อุ้มหนักประเทศไทยนะ

หลวงatabัวได้อุตสาห์กับพื้นท้องทั้งหลายมาเต็มที่แล้วนะ เต็มเหยียด
เต็มยัน ไม่มีอะไรเหลือเลย (หลวงatabัวเริ่มน้ำตาร่วง) พูดแล้วสดสังเวช
เราอุดส่าห์พยายาม เต็มที่เต็มฐาน อือย... พลิกพลันจริงๆ นะ เต็ม
หัวใจเรา พื้นท้องทั้งหลายพังซิ เป็นความโกรกท่านทั้งหลายหรือที่พูด
เวลาโน้น โน มันจริงขนาดนั้นนะ เราภัยพื้นท้องชาวไทยเรา หัวขาด
ขาดไปเลย บอกแล้วอะไรมาผ่านไม่ได้ ท่านทั้งหลายเคยเห็นขึ้นเวทีไหม
อ่อนแอก็ให้หนา เคยเห็นไหม คราวนี้จะมาอ่อนแอกับท่องคำน้ำหนัก
๑๐ ตัน ให้ขาดไปเลย อย่าให้เหลืออุ้มในประเทศไทย มันจะ
เลอะเทอะ เป็นเชื้อโรคติดต่อไปเรื่อยๆ ไม่เอาไหนๆ ไปเรื่อยนะ
ชาติไทยเรานะ อย่าให้มีนะ ขนาดนั้นลักษณะพื้นท้องชาวไทยเรา

เราเด็ดขนาดนั้นนะ ขอให้พื้นท้องทั้งหลายทราบในหัวใจดวงนี้
ไว้นะ เอาจริงเอาจัง เอ้า ทุ่มลงไป มันจะไม่มีอะไรติดในกระเบ้า เอ้า
ให้มันเห็นเสียทีนั่น ขอให้ชาติไทยเราขึ้น เงินในกระเบ้าเรามีเมีย เงิน
อันใหญ่มีอุ้มแล้วไม่เป็นไร ชูกหัวนอนที่ไหนได้ เงินในกระเบ้าเต็ม
แต่ชาติไทยของเรามันดูได้ไหม เอาตรงนี้ซิ พดกันตรงนี้ซิ นี่ล่ะ
ที่ว่า คงขาด ขาดได้เลยว่างั้น สู้ไม่ถอยคงขาด นั่น ถึงคราวเดด
มันต้องเดดอย่างนั้นซิ ไม่เดดไม่ได้นะ

นี่มันเคยมาแล้วนะ ความเดี๋ดนี่ จนพูดอะไร ไม่อยากมีใครเชื่อนะ
เราพูดอะไรขึ้นมาไม่มีใครเชื่อ คือเขามาได้ทำแบบเราทำ ก็คิดดูซึ่ง
ไปอยู่ที่ไหน จนเข้าตีเกราะประชุมว่า เรatalyแล้วๆ พังซิ ไปที่อื่นๆ
เราก็ทำอย่างนั้นมาตลอด แต่เขามาตีเกราะ เรากับอกไม้ตี ที่บ้านนั้น
เข้าตีเกราะประชุมว่า เรatalyแล้ว ยังไงมันถึงตาย ไม่กินข้าวล่ะซี
ทางกิเลสกับธรรมนี้ฟัดกันไม่มีถอยเลย ร่างกายอ่อนเท่าไร จิตยิ่งดีด
ยิ่งดัน ยิ่งพุ่งๆๆ มันจะเสียดายทางจิตล่ะซี ก็เราบำเพ็ญมาเพื่อจิต
เราไม่ได้นำบำเพ็ญเพื่ออาหารการกิน กินเมื่อไรก็ได้ ยกอะไร หิวโหย
ว่าจะตายกินแล้วดีดึงไปทันทีทันใด แต่เรื่องจิตใจนี้ดีดยากนะ นี่ถึงได้
เอกันอย่างหนักๆ ถึงขนาดเขาตีเกราะประชุมไปดูเราว่า เรatalyแล้ว

ทั้งๆ ที่เราก็เป็นผู้ดูร่างกายเจ้าของ เจ้าของยังไม่รู้จัก
เจ้าของจะตาย คนอื่นเขาได้ตีเกราะประชุมมาดูเรา พิจารณาซึ่ง พูด
อย่างนี้ใครเชื่อเมื่อไร ก็เรื่องมันเป็นมาอย่างนี้จะให้พูดว่าอย่างไรอีก
มันก็ชัดๆ อยู่อย่างนั้น นี่ที่หมายถึงเด่น ที่เราทำโดยลำพัง เราเนี่้ เขา
ไม่ได้ตีเกราะประชุมนี้เป็นไปตลอดเลย

ยังพูดให้ฟันของทั้งหลายฟัง ๕ ปีเต็ม ถ้าหากว่าไม่ติดคุกติดตะราง
เรasmัครเข้าเป็นนักโทษเลยนะ เพราะนักโทษจักตอกเหลาตอก ๓-๔ เส้น
๔ เส้น ผ่าเวลาให้หมดไปๆ พอดีออกจากการเรือนจำท่านั้นเอง เขายังไม่ได้
ทุกข์อะไรมากนัก เขายังด้วยการบังคับของผู้มีอำนาจเขา แต่เรานี่
เอาอำนาจของธรรมบังคับสิ่งชั่วชั่วลา�ก อ่อนแอกทั้งหลาย ขาดสะบันน์ๆ
เอาธรรมบังคับไว้เลย ด้วยความสมัครใจเรา เป็นก็เป็น ตายก็ตาย
ด้วยความสมัครใจ ชัดกันอย่างนั้นตลอดมา

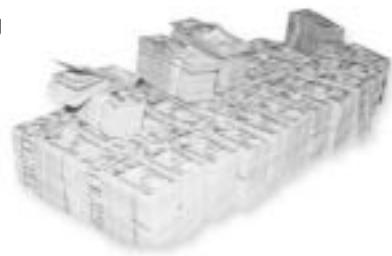
จนกระทั้งถึงว่า มันจะตายจริงๆ บางครั้งมองไปเลย นุ่นนั่น
พังซิจิต มันของง่ายเมื่อไร ไม่มีคำว่าถอย เพราะฉะนั้นจึงพิจารณา
ย้อนหลังถึงเรื่องความเพียรของเรานี่แหละ ขยายๆ นะ ໂຄ อย่างนั้นมันก็
ทำได้ๆๆ คือปัจจุบันนี้ทำได้เลย เพราะธาตุขันธ์ก็ไม่อำนวย แต่ก่อน

ราตุขันธ์แข็งแรงด้วย จิตใจความมุ่งมั่นนี้เด็ดขาดด้วย มันพร้อมกันทุกวันนี้ ความหวังก็ไม่มี พูดตรงๆ ไม่มีกับอกไม่มี ราตุขันธ์ให้กินอยู่ทุกวัน มันค่อยแต่จะตาย จะเอาอะไรไปสู้ ตายเท่านั้นเอง นั่นถ้าเราจะเทียบแล้วนะ อย่างทุกวันนี้ตายเลย แต่ก่อนมันไม่ตาย

นี่ล่ะความเด็ดเดี่ยว เจารงไห่นังก์ได้จุดนั้นๆ อย่างที่ทำมานี้ ภูมิใจเจ้าของ เจ้าของจนจะลูกไม้ขึ้นจะไปไม่ได้ก็ตาม ทางใจนี้ภูมิใจเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้า จิตใจมันส่งงานด้วยอำนาจแห่งความเพียรเด็ดเดี่ยวจากหาญของเรานี่ ผลได้มาย่างนี้ นึกเพื่อจะอุ้มเมืองไทยของเราทั้งชาติ ก็ไม่ได้อามาก เอาขนาด ๑๐ ตัน มันเป็นยังไง เมืองไทยของเราจะไม่มีเชียวหรือ ทองคำ ๑๐ ตันนี่น่าจะให้ถูกตัวเจ้าของทุกคนๆ นะ

เราเป็นคนไทยร้อยปีร์เซ็นต์ อย่าให้ขาดบทขาดตาเต็งทั้งๆ ที่มีหัวหน้าพูดจนน้ำตาร่วงกับพี่น้องทั้งหลายด้วยความห่วงใยให้ท่านทั้งหลายพิจารณาให้ดี นี่อาจริงอาจจังทุกอย่าง ยังบอกแล้วถ้าลงได้ตั้งแล้วไม่มีถอย นี่ตั้งเพื่อชาติไทยของเรา จึงว่าไม่มีถอย ลงในจุดที่ว่า ทองคำต้องให้ได้ ๑๐ ตัน долลาร์ ๑๐ ล้าน จำนวนนั้นแล้ว ไม่มีปัญหาอะไร ล้มตูมเลยก็ได้ ที่จะให้ไปเที่ยวหาทุบทาดีกรีระเป่าคนนั้น คนนี้อย่างทุกวันนี้ไม่ทำ บอกตรงๆ เลย

พูดต้องมีคำสำคัญคำจริง ถ้าได้ ๑๐ ตันแล้ว หยุดก็ก็ทันที แต่การห้ามบรรดาศรัทธาทั้งหลายที่จะนำมาริจฉะ มากน้อยเรามีห้าม แต่จะให้เราไปรับตีกรีระเป่านั้น กระเปานี้ อย่างที่เป็นอยู่เวลาหนึ่นไม่ทำขาดสะบันนไปเลยเหมือนกัน ก็มีเท่านั้นล่ะขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเรานะ

น้ำตาร่วง ๓ พัก

เพื่อชาติไทยของเรา ถึงขนาดน้ำตาร่วง ๆ ก็มี เรา yang ไม่เคยมีแต่เราพัດกับกิเลส นี่แหลมน้ำตาร่วงเหมือนกัน นึกมาพัດกับความจนของชาติไทยเรา อุ้มพ่นองชาวยาเราขึ้น นึกน้ำตาร่วงเหมือนกันทั้งสองอย่างนี้เสมอ กัน

เราพัດกับกิเลส สูกิเลสไม่ได้ เราไม่ลืม ฝังลึกมากที่เดียว เพราะฉะนั้นมันถึงได้พัดกันถึงขนาดมัวนเสื่อ ว่าั้นเลยนะ เพราะความเคียดแค้นอันนี้ นี่ล่ความเคียดแค้นนี้เรียกว่าเป็นธรรม พادตัวข้าศึกได้ขาดสะบั้นไปได้เลย ความเคียดแค้นแบบกิเลส เคียดแค้นนี้เป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้เป็นถ้าเป็นถ่านไปหมด ผ่ากันเอง นีอำนาจของกิเลสพาเคียดพาแค้น ทำลายกันเองแหลกเหลวไปหมด

จึงได้อามาพูด คำพูดเช่นนี้ก็ไม่เคยมีใครพูด ท่านหั้งหลายพังเอา ถอดอกมาจากหัวใจที่เป็นในเรางจริงๆ น้ำตาของเรางร่วงขึ้นไปบนภูเขาตั้งหน้าตั้งตาจะไปพัດกับกิเลสอย่างเต็มเหนี่ยว ขึ้นไปไม่ถึงให้มันпадเอา โอ้... หงายไม่เป็นท่า เขารெย กหงายหมาหงายแล้ว แหงกๆ หงายไม่เป็นท่า สูกิเลสไม่ได้ ถ้าหงายแมwmันตอบได้นะ หงายแมwพอตอบได้ หงายหมาไม่มีท่า ร้องแหงกๆ นีเราแบบหงายหมา คือ ไม่เป็นท่า เรียกหงายหมา แต่ที่มีแมwอยู่ในนั้น แทรกอยู่ในนั้นบ้างว่า เหอ มึงเอกุขนาดนีเชียวหรือ คือเคียดแค้นสูมันไม่ได้ ลวดลายมันเก่งกว่าเราทุกด้านทุกทาง เรียกว่า สูไม่ได้เลย ก็มีแต่ปากมีแต่ความคิดตอบรับกัน โห มึงเอกุขนาดนีเชียวหรือ คือถึงขนาดน้ำตาร่วง เคียดแค้นให้กิเลส เอาล่ยังไงให้กูถอย กูไม่ถอย กูจะเอามึงให้พังวันหนึ่งจนได้ นีเรียกว่า หงายอันนี้เป็นลักษณะแมว ยังจะต่อสู้

นีล่ในชีวิตของเรา การต่อสูกิเลสถึงขนาดน้ำตาร่วง เคียดแค้นให้กิเลสเคียดถึงเหตุถึงผล ถึงพริกถึงขิง ครัวนี้เอง นีอันหนึ่ง นีกน้ำตาร่วง กลับไปก็ไปหาพ่อแม่ครูอาจารย์มั่น ไปอีก พิตอีก กลับมาอีก

ເອາຟຶກ ແຕ່ຄຣາວຫລັງມານີ້ ມັນນໍ້າຕາວ່າວ່າແຕ່ໜ້າຍເໜືອນກັນ ອາກໄມ່
ນໍ້າຕາວ່າວ່າ ສຸ້ມັນໄມ່ໄດ້ ພ່າຍ ໄປອຶກ ກລັບມາອຶກ ເອາຟຶກ ອູ່ຢ່ອຍ່າງນັ້ນ
ພອຕ່ອໄປ ທີ່ນີ້ກີ່ເວີ່ມແລ້ວນະທີ່ນີ້ ເຮັມແລ້ວ ນີ້ລະຄໍາຈາກແຮ່ງຄວາມເຄີຍດັດນ
ຄວາມມຸນານະ ຄວາມເຈັບແສບໃຫ້ກີເລສກາຍໃນຫ້ວ່າໃຈຂອງເຮົາ ມັນຝຶ່ງລຶກມາກ
ເພຣະຈະນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຄຸ້ຍເຂົ້າຊຸດຄັນກຳລັງວັນຫາຖຸກດ້ານທຸກທາງນາມ ໄດ້ມາທີ່ໄຮ
ກີໄປຕ່ອຍກັນ ສຸ້ມັນໄມ່ໄດ້ ພ່າຍມາເສີຍກ່ອນ ເອາຟຶກ ກລັບໄປອຶກອູ່ຢ່ອຍ່າງນັ້ນ

ຫລາຍຄັ້ງຫລາຍໜ່າ ມັນກີສຸ້ເຮົາໄມ່ໄດ້ ເພຣະທາງໜຶ່ງເຄີຍດັດນ
ອ່າງໄມ່ມີຈິດຈາງເລີຍ ມີແຕ່ຈະຝຶດຕລອດໂດຍຄ່າຍເດືອນນັ້ນ ສຸດທ້າຍ
ມັນກີຄ່ອຍອ່ອນໃຫ້ເຫັນ ທາງນີ້ກີຄ່ອຍຕັ້ງຕັ້ງໄດ້ບ້າງໆ ເຮືອຍໜີ່ຈົນກະຮະທັ່ງເຮີມ
ຕັ້ງຕັ້ງໄດ້ ໄມ່ມີກັລຸເລຍກັບກີເລສ ຝຶດກັນຕລອດເລຍ ນັ້ນ ນໍ້າຕາວ່າວ່າຫນໍ້ນ
ນີ້ເຮົາໄດ້ມາພູດໃຫ້ພື້ນ້ອງໜ້າໄທພັ້ງ ທີ່ເຮົາເກີຍວ່າຂອງກັບຕົວຂອງເຮົາແລະ
ພື້ນ້ອງໜ້າໄທເຮົາ ແລະຂ່າຍພື້ນ້ອງໜ້າໄທກີ່ຄົງຂາດນໍ້າຕາວ່າວ່າເໜືອນກັນ
ຈຶ່ງເຮີຍກວ່າຝຶ່ງລຶກທີ່ເດີຍວ

ອ່າງທີ່ວ່າທອງຄຳນີ້ຄ້າໄມ່ໄດ້ ๑๐ ຕັນ ແລ້ວໃຫ້ເອົາອ່າຫວາງຕານີ້ໄປ
ຕັດເສີຍເລີຍ ອ່າຍ່າເອົາໄວ້ໃຫ້ໜັກແຜ່ນດິນໄທຢ່າງ ລວງຕານີ້ປັບຜູ້ນຳຂອງ
ພື້ນ້ອງທັ້ງຫລາຍ ພາຫວຍັງພົດກັບຄວາມຈນມັນຈະເອງເຮົາໃຫ້ມະກະເລ ທີ່ນີ້ເຮົາ
ພາພື້ນ້ອງທັ້ງຫລາຍພົດຄວາມຈນໃຫ້ລົງທະເລ ແລ້ວສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເປັນເຄື່ອງ
ຕ້ອນຮັບຫຼືເຄື່ອງຕ່ອງກັບກີເລສຄືອະໄຮ ຄືອກອງຄຳນໍ້າໜັກ ๑๐ ຕັນ
ແລະຄວລລາຣ ๑๐ ລ້ານນີ້ ຂອເປັນເຄື່ອງປະກັນບ່ນເວທີ ຄ້າຫາກໄມ່ໄດ້
ອັນນີ້ຕາມທີ່ມຸ່ງໝາຍ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວລຶ່ງຂາດນໍ້າຕາວ່າວ່ານີ້ແລ້ວ ອ່າງ
ໃຫ້ເຫຼືອເລຍນະຫວາງຕາອງຄົນ ໃຫ້ຕັດຄອຂາດໂຍນລົງທະເລເລຍທີ່ເດີຍວ
ໄມ່ເປັນທ່າ ມານຳພື້ນ້ອງທັ້ງຫລາຍໄມ່ເປັນທ່າແລ້ວ

ພົດກັບຕົວເອງ ກີເຮີຍກວ່າ ເຕີມເຫັນຍ່ວຍແລ້ວ ໄດ້ຂ້າຍຂະນະມາອ່າງ
ກາຄກຸມີໃຈ ນໍ້າຕາວ່າວ່າສຸກີເລສໄມ່ໄດ້ທີ່ນີ້ ນໍ້າຕາວ່າວ່າເລກກີເລສຂາດສະບັນ
ລົງຈາກຫົວໃຈ ບນຫຼັງວັດດອຍຮຽມເຈດີຍນີ້ທີ່ນີ້ ນີ້ນໍ້າຕາວ່າວ່າອຶກເໜືອນກັນ
ຄຣາວນີ້ຄຣາວຂ້າຍຂະ ນໍ້າຕາວ່າວ່າໄມ່ລື່ມ ๒ ອ່າງນີ້ນະ ຮ່ວງອັນທີ່ນີ້ ຮ່ວງແພ້

กิเลสอย่างหลุดลุย ร่วงที่ ๒ กิเลสแพ้แล้วขาดสะบั้นลงจากใจอย่างหลุดลุย ไม่มีอะไรเหลือ อันนี้ก็น้ำตาร่วง ประหนึ่งว่า ฟ้าดินถล่ม นี่ ๒ พักแล้ว ๒ พักนี้ช่วยตัวเอง พักที่ ๓ นี้ช่วยพื่น้องชาวยไทยทั้งชาติ นำตนออกประการเป็นผู้นำของพื่น้องทั้งหลาย

แล้วสิ่งที่จะประกันบนเวทนีก็คือ ทองคำให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน และдолลาร์กี ๑๐ ล้าน นี้เป็นจุดที่หมายแห่งชัยชนะของพื่น้องชาวยไทย โดยมีหลวงตามะเป็นผู้นำ ว่าได้ชัยชนะมาแล้ว เครื่องหมายแห่งชัยชนะ คือ ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน และдолลาร์ ๑๐ ล้าน เมื่อก้าวถึงจุดหมายปลายทางแล้ว หงายลงเลย ทองคำไม่ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ขาดสะบั้นไปแล้ว หลวงตามะคงขาดไปพร้อมกันเลย ไม่ต้องมองดูหน้าหลวงตามะเลยนะ แล้วหลวงตามะจะไม่มองดูใครเลย จะไปตามบัญตามกรรมของตัวเอง เรียกว่าไม่เป็นท่าแล้ว ที่ได้ฟัดกับกิเลสก็เป็นพอใจทุกอย่าง แต่ฟัดกับความจน เพื่อช่วยชาติไทยของเราไม่เป็นท่า หงายลงไปเลย จนถึงข่านาดคอดขาด

เพราะฉะนั้นจึงขอให้พื่น้องทั้งหลาย อาย่าดูหน้าหลวงตามะบัว ดูคือหลวงตามะบัวเลยนะ ถ้าช่วยพื่น้องทั้งหลายไม่เป็นท่าเป็นทางในคราวนี้แล้ว ให้ขาดไปเลย โยนให้ปลาลงกินไปเลย อาย่าไปตามถึงโคตรถึงแซ่หลวงตามะบัว อาย่าตามทั้งหมดเลย ไม่เป็นท่าแล้ว นี่ล่ะยัง กำลังมีเครื่องต่อกรกันอยู่ตรงนี้ เอ้า ขอให้พื่น้องทั้งหลายตั้งใจทุกคน ถ้ายังเสียดายคือหลวงตามะบัวอยู่แล้ว เอาให้เต็มเหนี่ยวทุกคน

ถ้าคือหลวงตามะบัวไม่มีความหมาย ไม่เป็นท่าแล้ว ให้ต่างคนต่างเฉี่ยวชาไม่เอาให้ เขาจะทำ เราจะทำ ปล่อยไปตามเรื่องตามราวดีดีดีไปหมดเลย นี่เมืองไทยก็จะ ผู้นำพื่น้องทั้งหลายก็จะ ไม่มีความหมายเลย ที่ให้ได้ตามความหมาย ก็คืออย่างที่ว่านี้ ที่นี้ทองคำนี้ จะเป็นเครื่องประดับชาติพื่น้องชาวยไทยเราทั้งประเทศ ทองคำ ดอลลาร์

ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน долลาร์อย่างน้อย ๑๐ ล้าน นี่เป็นเครื่องประดับเกียรติยศชื่อเสียงของชาติไทยเรา ที่ได้ออกประกาศโดยมีศาสตราเป็นผู้นำ ว่าได้ซัพชนะแล้วได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน долลาร์เป็นจำนวน ๑๐ ล้าน นี่เป็นที่พอใจของเราระ备เราตั้งจุดไว้ตรงนี้ ในการรบ ซัพชนะคราวนี้เราจะเอาจุดนี้ให้ได้ ไม่ได้ เราต้องพยายามเสียอย่างเดียว ดังที่ประกาศให้พื้นห้องทั้งหลายทราบ จะไม่มีเงื่อนไขเป็นขั้นตอนกันเลย ถ้าลงไม่ได้ในจุดนี้แล้ว จุดนี้เป็นจุดที่ขาดสับบัน เพื่อพื้นห้องชาติไทยทั้งชาติเรา เอาคօเราตัดเป็นประกันเลยที่เดียว ให้อุตส่าห์พยายาม

เวลาได้นี้แล้ว ชื่อเสียงของประเทศไทย กิตติศัพท์ กิตติคุณ ของประเทศไทยสมชื่อสมนามว่า ชาติไทยเป็นผู้รักชาติ เป็นนักเสียสละ เป็นผู้มีความพร้อมเพียงสามัคคีกัน ได้มาย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตามที่หัวหน้าได้ประกาศก่อนออกมายังกราบ ตั้งแต่วันเริ่มแรกจนกระทั้งบัดนี้ ได้ซัพชนะขึ้นมาอย่างสมใจแล้ว เราจะตอบมือเพียบพร้อม กันเลยก็ได้วันเช่นนั้น นี่ร้อนเวลาของเราระ备จะตอบมือ อย่าให้ได้ยินเสียงตอบมือให้ปลานามนะ ตอบมือเข้าชัยชนะ อย่าตอบมือแพ้ให้ปลานาม เอาไปกิน อย่างนี้ดูไม่ได้เลยนะ

เราพูดเรื่องช่วยชาติน้ำเมือง เราเอาถึงขนาดน้ำตาร่วง ทั้งสองอย่างนี้ไม่เลิมในตัวของเราคนเดียว น้ำตาร่วงกับกิเลสเป็น ๒ ครั้ง น้ำตาร่วงกับเมืองไทยของเรายังไม่ทราบว่าจะกีครั้งแหละ แต่ที่ก็เริ่มปรากฏขึ้นมาแล้ว นึกด้วยน้ำใจ น้ำหนักของใจถึงขนาดน้ำตาร่วง มีกำลังมากขนาดไหนถึงเรียกน้ำตาได้ อย่างไม่ต้องไปออกหาที่ไหน ออกมายาเยีย

